జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

www.janashaktionline.com

సంపుటి : 44 సంచిక : 12 విజయవాడ 20-10-2011 పేజీలు : 8 వెల: రు 5.00

లోపలి పేజీల్లో...

- అక్టోబర్ విప్లవవార్షికోత్సవం-లెనిన్
- కార్మికులను క్రూరంగా అణచివేస్తున్న మారుతీ సుజికీ కంపెనీ యాజమాన్యం
- సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాల కొరకు చేపట్టబడిన మొదటి హరిత విప్లవం
- కార్పోరేట్ సేద్యాన్ని సుగమం చేయటమే 'ఇందిరజలప్రభ' ఉద్దేశ్యం
- రైతుల ఆందోళనలపై పోలీసుల దమనకాండ
- తీరాన్ని కాలుష్యంతో ముంచెత్తుతున్న థర్మల్ కేంద్రాలకు పాలకుల అనుమతి

తెలంగాణాలో-ఆందోళన చేస్తున్న ప్రజలు, ప్రజాతంత్ర శక్తులపై నిర్బంధాన్ని ఖండించండి

పెరుగుతున్న నిత్యావసర ధరలు-తరుగుతున్న ఉపాధి అవకాశాలతో పేదలు, కూలీలు; సకాలంలో నాణ్యమైన విత్తనాలు, సరిపడిన ఎరువులు అందక, పంటకు గిట్టుబాటుధరలేక రైతాంగం; సెజ్‌లు, కారిడార్లు, నీటిపారుదల ప్రాజెక్టులు, పార్కులు, థర్మల్-అణు విద్యుత్ కేంద్రాల పేరిట వేలాది ఎకరాల భూముల గుంజివేత-ఆదివాసులతో సహా లక్షలాది గ్రామీణ పేదలు, రైతులు నిర్వాసితులుగా, వలసకూలీలుగా మారుతున్న పరిస్థితి; కౌలు రైతులకు కనీసపాటి గుర్తింపులేక-పంట కోల్పోతే ప్రభుత్వమందించే అరాకొరా సాయం, రుణసదుపాయం కూడా అందని స్థితి; శాశ్వత కార్మికులనందరినీ క్రమంగా క్యాజువల్, కాంట్రాక్టు కార్మికులుగా దిగజారుస్తూ పనిభద్రతను దూరం చేస్తున్న దుస్థితి;.....ఈ విధంగా రైతాంగం, కార్మికులతో సహా విద్యార్థి, యువజనులు, ఉద్యోగ మేధావి వర్గాలు, చిన్న పరిశ్రమదారులు-చిన్న వ్యాపార, వాణిజ్య సెక్షన్లు; చేనేత-చేతి వృత్తుల యావన్మంది ప్రజానీకం తీవ్రమైన సమస్యలతో చుట్టుముట్టబడి వున్నారు. బయటపడేందుకు పెనుగులాడుతున్నారు.

ప్రజల జీవితాలను ఉద్ధరిస్తామంటూ అధికారంలోకి వచ్చిన కేంద్రంలోని యుపిఏ ప్రభుత్వం, రాష్ట్రంలోని కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం-తమ వాగ్దానాలన్నింటినీ తుంగలో తొక్కి, ప్రజల కనీసపాటి సమస్యలను కూడా పరిష్కరించేందుకు పూనుకోలేదు. భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ ప్రయోజనాల పరిరక్షణే తమ పరమావధిగా పాలన సాగిస్తున్న దళారీ పెట్టుబడిదారీ వర్గ ప్రతినిధి అయిన కాంగ్రెస్ పార్టీ ప్రభుత్వం-ప్రజల న్యాయమైన ప్రజాతంత్ర, కనీస చట్టబద్ధ డిమాండ్స్‌ను కూడా పరిష్కరించటానికి సిద్ధంగా లేదు.

ప్రత్యేక తెలంగాణాను కోరుతూ గత కొంతకాలంగా ఆందోళన సాగుతున్న విషయం అందరి దృష్టిలో వున్నదే. కాంగ్రెస్ పార్టీ నాయకులు ఈ సమస్య పరిష్కారం కోసమంటూ అధినాయకత్వంతో, ఢిల్లీ వేదికగా- ప్రాంతాలవారీగా, విడతలవారీగా, గ్రూపులవారీగా పదే పదే పలు దఫాలు మంతనాలు, చర్చలు, సమావేశాలు; అదిగో.... ఇదిగో... పరిష్కారాలని కాలయాపనలు; లేదంటే రాజీనామాల బెదిరింపులు, ఎదురుదాడుల ప్రకటనలు, తమ నాయకత్వంపైననే హూంకరింపులు, నాటకీయ హెచ్చరికలు సాగిస్తూ ఈ ఆందోళనలో తాము కూడా ఉన్నామంటూనే మరోవైపున ఆందోళనలో పాల్గొంటున్న వారిపై తమ ప్రభుత్వమే నిర్బంధం ప్రయోగించటాన్ని చోద్యం చూస్తున్నారు. ఇది అత్యంత గర్హనీయమైన విషయం.

ఈ అంతులేని ప్రహసనాలు ప్రజలకు రోత కల్గిస్తున్నాయి. ప్రజలకు వాస్తవాలను, విశ్లేషణలను, సమస్యకు మూలకారణాన్ని అందించవల్సిన ఎలక్ట్రానిక్, ప్రింట్ మీడియా విభాగాలు చేస్తున్న ప్రచారం-నిముషానికోసారి యిస్తున్న 'ఫ్లాష్' న్యూస్; రోజుకోసారి 'సంచలన' శీర్షికలు కూడా ప్రజలకు ఏవగింపు కల్గిస్తున్నాయి.

దోపిడీ పాలకవర్గాలు అధికారంలో వున్నంతకాలం-ప్రత్యేక తెలంగాణా అయినా, ప్రత్యేక ఆంధ్రా అయినా లేక సమైక్య ఆంధ్రా అయినా-మెజారిటీ పీడిత ప్రజలైన దళితులు, ఆదివాసీలు, బిసిలు, అగ్రకులాలలోని పేద ప్రజల ఆకాంక్షలు, ప్రజా సమస్యలు నిజమైన అర్థంలో నెరవేరవనేది స్పష్టమే. కాగా, ప్రత్యేక తెలంగాణా విషయంపై కేంద్రంలో, రాష్ట్రంలో అధికారంలోనున్న కాంగ్రెస్ పార్టీతో సహా ఇతర పాలకవర్గ పార్టీలన్నీ-ప్రాంతాలనుబట్టి భిన్నమైన వైఖరులను తీసుకుంటూ ప్రజలను తీవ్రమైన గందరగోళానికి గురిచేస్తున్నాయి. ఈ విధంగా తమ దివాళాకోరు అవకాశవాద విధానాలను మరోమారు బట్టబయలు చేసుకున్నాయి.

తెలంగాణా ప్రాంతంలో సాగుతున్న ప్రజా ఆందోళనలకు, సమ్మెలకు వాటి పర్యవసానాలకు బాధ్యత వహించవలసింది, అధికారంలోనున్న కాంగ్రెస్ పార్టీనే! అయితే చితి మంటల్లో చలిగాచుకునే నీచమైన దాని వర్గనైజానికనుగుణంగానే పాలక ప్రభుత్వం-ఈ సమ్మె ఫలితంగా ఉత్పన్నమైన సమస్యలను-ప్రజల అనైక్యతను పెంచటానికి; యూనియన్ల-ప్రజాసంఘాల విచ్ఛిన్నానికి ఉపయోగించుకుంటున్నది. చాపకింద నీరులాగా సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలను జొప్పించేందుకు తదనుగుణమైన విధానపరమైన నిర్ణయాలకూ ఈ సమ్మెలను, ఆందోళనలనే సాధనంగా చేసుకుంటున్నది.

ఒకవైపున రాష్ట్రంలో ఇప్పటికే రైతాంగానికి గత సీజనులో పంట నష్టానికి చెల్లిస్తామన్న బకాయిలు చెల్లించలేదు. రైతుల వద్దనున్న ధాన్యానికి కనీస గిట్టుబాటు ధర కల్పించలేదు. రైతులవద్ద ధాన్యం నిల్వలున్నంత వరకూ వివిధ సాకులతో కొనుగోలు చేయలేదు. తిరిగి ఈ సీజనులో రుణాలు, విత్తనాలూ, ఎరువులూ ప్రతిదీ ఎప్పటిలా సమస్యగానే ఉంది. దీనికితోడు మెజారిటీ మండలాల్లో వర్షాభావ పరిస్థితులు కొనసాగుతుండగా, దీనినుండి రైతాంగం బయటపడేందుకు తగిన చర్యలు చేపట్టలేదు. పైగా, బోర్ల ద్వారా సాగునీటిని సమకూర్చుకునే రైతులకు విద్యుత్‌ను కూడా సక్రమంగా అందించకుండా ప్రభుత్వం చేతులెత్తేసి కూర్చొంది. తమ కళ్లెదుటే, ఏపుగా చేతికొచ్చిన పంటలు క్రమంగా క్షీణించిపోతుండటం రైతులను తీవ్రంగా కలచివేసింది. తెలంగాణాతో సహా రాష్ట్రవ్యాపితంగా రైతాంగం తీవ్ర ఆందోళన చెందుతోంది. సింగరేణి కార్మికులు సమ్మె జరుపనున్నారని, బొగ్గు కొరత ఏర్పడనుందని, తత్ఫలితంగా థర్మల్ విద్యుదుత్పత్తి తగ్గుతుందని ప్రభుత్వానికి తగినంత ముందుగానే స్పష్టత వున్నప్పటికీ ప్రత్యామ్నాయ ఏర్పాట్లు చేయకుండా 'దున్నపోతుపై వాన కురిసిన చందాన' ప్రభుత్వం వ్యవహరించింది. రాష్ట్ర వ్యాపితంగా విద్యుత్ సంక్షోభానికి, విద్యుత్ కోతలకు, పరిశ్రమలకు విద్యుత్ అంతరాయానికి, విద్యుత్ విరామాలకూ-సింగరేణి కార్మికుల సమ్మెను సాకుగా చూపి చేతులు దులుపుకోజూసింది. సమస్యను పరిష్కరించకుండా కాలయాపన చేయటం ద్వారా వినోదం చూడదలచుకున్నది.

విద్యార్థులు స్కూళ్ళకు వెళ్ళలేకపోవటానికి, రవాణా వ్యవస్థ దెబ్బతినటానికి, ప్రయాణాలు రద్దవటానికీ, చిన్న వుద్యోగులు, వ్యాపారులు, రోజువారీ కూలీలు, కార్మికులు సమ్మె కారణంగా ఎదుర్కొనే అవస్థలు, సమస్యలన్నింటికీ తెలంగాణా అంశాన్ని పరిష్కరించకుండా నాన్చుతున్న కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు బాధ్యత వహించకుండా, దీనికంతకూ కారణాన్ని ప్రజా ఆందోళనపైననో, జెఏసీల నాయకత్వంపైననో మోపటం పాలక వర్గాల కుటిలతంత్రంలో భాగంగా సాగుతున్నదనే స్పష్టతను ప్రజలు, ప్రజాతంత్రవాదులు కలిగివుండాలి. పాలక ప్రభుత్వం-తమ స్వార్ధ, సంకుచిత విధానాల ఫలితంగా తలెత్తే ఈ ఆందోళనలపై సాగిస్తున్న నిర్బంధాన్ని, ప్రత్యేక తెలంగాణా కోసం సాగుతున్న ప్రజా ఆందోళనల్లో, రైల్‌రోకోలో పాల్గొన్న ప్రజల, ప్రజాసంఘ నాయకుల అరెస్టులను సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర కమిటీ తీవ్రంగా ఖండిస్తున్నది. ఈ కేసులన్నింటినీ బేషరతుగా రద్దు చేయాలని డిమాండ్ చేస్తున్నది.

విశ్వం
రాష్ట్ర కార్యదర్శి
సిపిఐ(ఎం-ఎల్)

హైద్రాబాద్
18-10-2011

పత్రికా ప్రకటన

ఆంధ్ర-ఒరిస్సా సరిహద్దు ప్రాంత చాషీమూలియా ఆదివాసీ యువకులని అపహరించుకు వెళ్ళిన, సొదారాం అనే యువకుని హత్యగావించిన మావోయిస్టుల హత్యారాజకీయాల్ని ఖండించండి

ఆంధ్రా-ఒరిస్సా సరిహద్దు-బ్లాక్ కేంద్రమైన బదుగాం గ్రామంలో-ఛాసీమూలియా ఆదివాసీసంఘం ఆధ్వర్యంలో 18-10-11న భూమి సమస్య, ఆదివాసీ హక్కులు తదితర ఆదివాసీసమస్యల పరిష్కారం కోసం నిర్వహించిన ఆందోళనా కార్యక్రమం ముగిసిన అనంతరం తిరిగివెళ్తున్న ఛాషీమూలియా ఆదివాసీ సంఘానికి చెందిన నలుగురు గ్రామస్థాయి కార్యకర్తలను సాయుధులైన మావోయిస్టులు బలవంతంగా అపహరించుకెళ్ళారు. మావోయిస్టుల కిడ్నాపు చెరలోవున్న వారిలో కర్లి గ్రామానికి చెందిన కాయు (50 సం॥లు), బంకిణి గ్రామానికి చెందిన సంగం(25 సం॥లు), వెంకట్ (25 సం॥లు); శీలావడి గ్రామానికి చెందిన పారయ్య (25 సం॥లు) వున్నారు. వీరంతా గ్రామస్థాయిలో చాషీమూలియా కార్యకర్తలుగా పనిచేస్తూ, సంఘం పిలుపుమేరకు ఆందోళనా కార్యక్రమంలో పాల్గొని తిరిగి వెళుతుండగా మావోయిస్టులు ఈ అపహరణకు పాల్పడ్డారు. ఇదే రోజున కంబర గ్రామానికి చెందిన సొదారాం (30 సం॥లు)ను కూడా మావోయిస్టులు యాసాడవద్ద కిడ్నాప్‌చేసి తమ వద్ద నిర్బంధించారు.

కాగా, చాషీమూలియా ఆదివాసీ సంఘంతో సహా వివిధ ప్రజా సంఘాల, మేధావుల విజ్ఞప్తులను బేఖాతరు చేస్తూ అపహరించుకెళ్ళిన వారిలో కంబర గ్రామానికి చెందిన సొదారాం అనే యువకుడిని మావోయిస్టులు ఘాతుకంగా చంపివేశారనే వార్త వెలువడింది. సొదారాంను హత్య చేసిన మావోయిస్టుల హత్యా రాజకీయాలను రైతుకూలీసంఘం (ఆంధ్రపదేశ్) తీవ్రంగా ఖండిస్తున్నది.

సొదారాం హత్యావార్త మీడియా ద్వారా వెల్లడవుతున్న సమయంలోనే ఈ రోజు (20-10-11 ఉదయం) అలమండ మీదుగా వెళుతున్న చాషీమూలియా ఆదివాసీ సంఘం బందుగాం ప్రాంత కార్యకర్త, సంవత్సరం క్రితం మావోయిస్టులు హత్యగావించిన కా॥ కేంద్రుక అర్జున్ సహచరుడు, మరియు ఆ ప్రాంత ప్రజా సాంస్కృతిక విభాగ బాధ్యుడయిన కృష్ణను సాయుధ మావోయిస్టులు అటకాయించి అపహరించుకెళ్ళటం, ప్రజాస్వామిక విజ్ఞప్తులను బేఖాతరు చేయటం, మావోయిస్టుల టెర్రరిస్టు తరహా చర్యలకు నిదర్శనం. కా॥ కృష్ణకు ఎలాంటి హాని తలపెట్టరాదని, కా॥ కృష్ణతో సహా 18-10-11న అపహరించికెళ్ళి బందీ చేసిన మిగిలిన నలుగురు ఆదివాసులను బేషరతుగా, వెనువెంటనే విడుదల చేయాలని రైతుకూలీసంఘం (ఆంధ్రప్రదేశ్) డిమాండ్ చేస్తున్నది.

ప్రజస కనీసపాటి భావప్రకటనా స్వేచ్ఛకు అవకాశమివ్వకుండా నిరంకుశ ప్రభుత్వం ప్రజలపై క్రూర నిర్బంధాన్ని ప్రయోగిస్తున్నదంటూ, దానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజలు, ప్రజస్వామికవాదులు గొంతువిప్పాలని పిలుపునిచ్చే మావోయిస్టు పార్టీ - ముఖ్యంగా ఆ పార్టీ అగ్రనాయకత్వం-ఈ సంఘటనలో వెనువెంటనే జోక్యం చేసుకోవాలని, విబేధాలేమైనా వుంటే వాటిని ప్రకటించుకొని వివిధస్థాయిలలో చర్చించుకొని పరిష్కరించుకునే వైఖరిని చేపట్టటం మినహా, ఈ విధమైన టెర్రరిస్టు తరహా చర్యలు, పునరావృతమౌతూ సాగిస్తున్న హత్యలు ప్రజా ఉద్యమాలకు తీవ్రమైనహాని చేయటమేగాక, అంతిమంగా దోపిడీ పాలకుల ప్రయోజనాలకే తోడ్పడతాయని గ్రహించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం. బందుగాం ప్రాంత నాయకుడు కా॥ కృష్ణతో సహా చెరలో బంధించిన మరి నలుగురు ఆదివాసీ యువకుల విడుదల కోసం డిమాండ్ చేయాలని; సొదారాం అనే గిరిజన యువకుని హత్యచేసిన మావోయిస్టుల హత్యారాజకీయాలను, టెర్రరిస్టు తరహా చర్యలను ప్రజలు, ప్రజాతంత్రవాదులు, మేధావులు ముక్తకంఠంతో ఖండించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం.

విజయవాడ
20-10-11

కె. కోటయ్య
కార్యదర్శి
రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర.)

యస్. ఝాన్సి
అధ్యక్షులు
రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర.)

శ్రీమతి శిష్లా రాజ్యలక్ష్మి మృతికి సంతాపం

స్వాతంత్ర సమరయోధుడు, ప్రముఖ న్యాయవాది కీ॥శే॥ యస్.వి.ఎల్. నరసింహంగారి సతీమణి శ్రీమతి రాజ్యలక్ష్మి (88సం॥లు) గత కొద్దికాలంగా అనారోగ్యంతో బాధపడుతూ అక్టోబర్ 9వ తేదీన గుంటూరులో మృతిచెందారు.

1923లో బందరులో జొన్నవిత్తుల శీతారామయ్య, హనుమాయమ్మ దంపతులకు జన్మించిన రాజ్యలక్ష్మి 1935లో నరసింహంగారిని వివాహం చేసుకున్నారు.

ఐదు సం॥ల క్రితం మృతిచెందిన యస్.వి.ఎల్.గారు గుంటూరుకు మొదటి పార్లమెంట్ సభ్యులుగాను, గుంటూరు పురపాలక సంఘానికి రెండు పర్యాయాలు సభ్యునిగానూ, గుంటూరు న్యాయవాదుల సంఘానికి పలు పర్యాయాలు అధ్యక్షునిగా, కార్యదర్శిగా సేవలందించారు. జాతీయోద్యమ కాలంలో దేశ స్వాతంత్ర్యంకోసం కాంగ్రెస్ వారు మాత్రమేకాదు, కమ్యూనిస్టులు కూడా పోరాడుతున్నారనీ; మీదుమిక్కిలి కమ్యూనిస్టులు ఆర్థికంగా, సాంఘికంగా అణగారిన వర్గాలకోసం కూడా పోరాడుతున్నారని, వారికి అండగా నిలిచారు. స్వతంత్ర భారత దేశంలో తొలిసారిగా పెట్టబడిన తరిమెల నాగిరెడ్డి కుట్రకేసుగా పిలువబడే హైదరాబాదు కుట్రకేసులో న్యాయవాదిగా పనిచేయటమేగాక, నాగిరెడ్డిగారి అభ్యర్థనపై పార్వతీపురం కుట్రకేసుకు కూడా ప్రధాన డిఫెన్స్ న్యాయవాదిగా వున్నారు.

ఫీజుల్లేకుండానూ, వారిచ్చే అస్తుబిస్తు ఫీజులతోనూ పీడిత ప్రజలపై పెట్టబడిన ఈ కేసులను యస్.వి.ఎల్.వాదించారు. రాజ్యలక్ష్మిగారు ఆనాటినుండి మరణించేవరకు ఆయన తీసుకొన్న మార్గానికి సహకారమందించారు. ఆర్థిక వత్తిడులను భరించారు. కమ్యూనిస్టు నాయకులపై రాష్ట్రంలో వివిధ ప్రాంతాల్లో మోపబడిన కేసుల విచారణకు యస్.వి.ఎల్.నిరంతరాయంగా తిరుగుతున్నా ఐదురుగు మగపిల్లలు, ఇద్దరు ఆడపిల్లలుగల కుటుంబాన్ని ఆమె బాధ్యతతో సాకారు. పుట్టుకతో అవిటితనం, కూర్చున్న చోటునుండి కదలలేని మరుదులిద్దరికి (యస్‌విఎల్‌గారి తమ్ముళ్ళు) బాధ్యత వహించిన ఉత్తమురాలు రాజ్యలక్ష్మిగారు.

కుట్రకేసుల్లో ముద్దాయిలుగావున్న యువకమ్యూనిస్టు కార్యకర్తల్ని, జూనియర్ న్యాయవాదుల్ని తమ పిల్లలతోపాటే ప్రేమించేవారు. దేశంకోసం, పీడిత ప్రజలకోసం భర్త అందిస్తున్న సహకారానికి అండగా ఆమె జీవిత చరమాంకం వరకూ నిలిచారు.

శ్రీమతి రాజ్యలక్ష్మిగారి భౌతికకాయాన్ని సిపిఐ(ఎం.ఎల్) గుంటూరుజిల్లా కార్యదర్శి కా॥ముత్తిరెడ్డి శ్రీరాములు, రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ఉల్లిగడ్డల నాగేశ్వరరావు; ప్రముఖ న్యాయవాదులు చెరుకూరి సత్యనారాయణ, సిహెచ్.ఎల్.కాంతారావు; ఇంకా పలువురు న్యాయవాదులు సందర్శించి నివాళు లర్పించారు.

శ్రీమతి రాజ్యలక్ష్మిగారి మృతిపట్ల 'జనశక్తి' సంతాపం తెలియజేస్తూ, వారి కుటుంబ సభ్యులకు ప్రగాఢ సానుభూతిని వ్యక్తంచేస్తున్నది.

తుమ్మల వేణుగోపాలరావు మృతికి సంతాపం

తుమ్మల వేణుగోపాలరావు 1928లో కృష్ణాజిల్లా పాత దివితాలూకా ఘంటసాలపాలెంలో జన్మించారు. బ్రిటిష్ వ్యతిరేక జాతీయోద్యమంతోపాటుగా–ముఖ్యంగా చల్లపల్లి జమిందారు దోపిడీ, దౌర్జన్యాలకు, అకృత్యాలకు వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో ఆనాడు ఉవ్వెత్తున సాగిన యువజన, రైతుకూలీ, వ్యవసాయ కార్మికోద్యమాల ప్రభావం తొలినాళ్ళలోనే వేణుగోపాలరావుగారిపై బలంగా పడింది.

హేతువాద, ప్రగతిశీల, సామాజిక–సాహిత్య ఉద్యమాలలో వేణుగోపాలరావుగారు క్రియాశీలకంగా పనిచేశారు. ఆయన తన 83వ ఏట విశాఖపట్టణంలో 2011 సెప్టెంబర్ 21న మరణించారు. వేణుగోపాలరావుగారి మృతికి 'జనశక్తి' సంతాపాన్ని ప్రకటిస్తోంది. వారి కుటుంబ సభ్యులకు ప్రగాఢ సానుభూతిని తెలియజేస్తోంది.

అక్టోబరు... (3వ పేజీ నుండి)

ఈ భూగోళంలోని అన్ని దేశాలకీ 1914 నుంచీ ఉన్న ప్రధానమైన సమస్య సామ్రాజ్యవాద యుద్ధాల సమస్య. ప్రపంచాన్ని గుప్పెట్లో పెట్టుకొన్న ఆర్థిక పెట్టుబడి అనే అంతర్జాతీయ సమస్య. ఆ సిద్ధాంతం కొత్త సామ్రాజ్యవాద యుద్ధాలని తప్పకుండా సృష్టిస్తుంది. ఆ యుద్ధాలు తీవ్రమైన జాతీయ పీడననీ, దోపిడీని కొద్దిమంది "పురోగామి" శక్తులచేత బలహీనమైన వెనుకపడ్డ జాతులనీ తప్పకుండా గొంతు నులిమేసి చంపేస్తాయి. లక్షలాది, కోట్లాది ప్రజలకిది జీవన్మరణ సమస్య. రెండు కోట్లమంది ప్రజానీకం(1914–1918 యుద్ధంలోనూ తర్వాత జరిగిన యెన్నో "చిన్న" అనుబంధ యుద్ధాల్లోనూ చనిపోయిన కోటిమందితో పోలిస్తే) మరో సామ్రాజ్యవాద యుద్ధంలో చంపబడటమా అన్నదే ప్రశ్న. ఆ సామ్రాజ్యవాద యుద్ధాన్ని బూర్జువాలు తయారు చేస్తున్నారు.

ఆ భవిష్యత్ యుద్ధంలో అది తప్పనిసరి (పెట్టుబడిదారీ విధానం అమలు జరుగుతూ వుంటే) 6 కోట్లమంది అంగవికలు రేమౌతారో (1914–1918 నాటి యుద్ధంలో అంకవికలురైన మూడుకోట్లమందితో పోలిస్తే) అన్నదే సమస్య. ఈ సమస్యలో కూడా ప్రపంచ చరిత్రలో మన అక్టోబరు విప్లవం నవ్య యుగారంభాన్ని సూచించింది. బూర్జువాల తాబేదార్లూ, వాళ్ళ జోహుకుందార్లూ, సోషలిస్టు విప్లవవాదులూ, మెన్షివిక్కులూ, పెటీ బూర్జువాలూ, పేరుకి వున్న "సోషలిస్టు" ప్రజాతంత్ర వాదులూ, ప్రపంచ మంతటా వున్నవాళ్ళూ–"సామ్రాజ్యవాద యుద్ధాన్ని అంతర్యుద్ధంగా మార్చండి" అన్న మన నినాదాన్ని అవహేళన చేశారు. కాని ఆ నినాదం నిజమని ఋజువైంది–అది ఒక్కటే నిజం. అప్రియమైన, అనిశితమైన, అనాచ్ఛాదితమైన, కరుకైన నిజం. ఏమైనా యెంతో శుద్ధిచెయ్యబడిన యుద్ధోన్మాద, శాంతి కవచపు అబద్ధాల గుంపుతో పోలిస్తే నిజమే. బ్రెస్ట్ సంధి లోగుట్టు బహిర్గతం చేశారు. ఒక్కొక్క రోజు గడిచేకొద్దీ బ్రెస్ట్ శాంతి సంధి కంటే అధ్వాన్నమైన–వెర్సైల్సు సంధి–దాని ఫలితాలూ ప్రాముఖ్యమూ ఎంతో ఎక్కువ కర్కశంగా బహిర్గతం అవుతున్నాయి. ఈ గడచిన యుద్ధాన్ని గురించి రాబోయే యుద్ధాన్ని గురించి ఆలోచించే లక్షలాది ప్రజలు సామ్రాజ్యవాద యుద్ధాల నుంచి తప్పించుకొనే వీలు లేదనే క్రూరమైన, నిర్దాక్షిణ్యమైన సత్యాన్ని స్పష్టంగా గుర్తిస్తున్నారు. అలాగే సామ్రాజ్యవాద శాంతి(పాతకాలపు వర్ణక్రమం ఇంకా అమలులో వుంటే నేను మీర్ అనే పదాన్ని రెండు రకాలుగా రాసేవాణ్ణి రెండర్థాలూ ఇవ్వడానికి) విధిగా యుద్ధాన్ని రేకెత్తిస్తుంది. ఆ నరకాన్ని దాటడం అసాధ్యం. ఒక్క బోల్షివిక్ పోరాటం ద్వారానూ, బోల్షివిక్కు విప్లవం ద్వారానూ తప్ప.

ఆ విప్లవానికి వ్యతిరేకంగా బూర్జువాలనీ, శాంతివాదులనీ, పెటీబూర్జువాలనీ, పశుబుద్ధులనీ పవిత్రమైన క్రైస్తవులనీ, రెండున్నర సంవత్సరాల ఇంటర్నేషనల్ యోధులనీ నిప్పులు కక్కనీయండి, ఏ నిందాత్మకమైన శాపనార్థాలూ, తిట్లూ కూడా ఆ చారిత్రక సత్యాన్ని దాచి ఉంచలేవు. ఆ సత్యం యేమిటంటే కొన్నివందల, వేల ఏళ్ళలో మొదటిసారిగా బానిసలు బానిస యజమానుల మధ్య యుద్ధానికి యీ నినాదాన్ని విసిరి బదులు చెప్పారు. "బానిస యజమానులు యుద్ధంలో కొల్లగొట్టిందాన్ని తమలో పంచుకోవడంకోసం చేసే యీ యుద్ధాన్ని అన్ని దేశాల్లోని బానిసలూ, బానిస యజమానులకి వ్యతిరేకంగా చేసే యుద్ధంగా మార్చండి".

కొన్ని వందల యేళ్ళలో మొదటిసారిగా యీ నినాదం అస్పష్టమైన, నిస్సహాయమైన నిరీక్షణ నుంచీ స్పష్టమైన ఖచ్చితమైన రాజకీయ కార్యక్రమంగా, శ్రామికవర్గ నాయకత్వంలో అణగారిన వేలాది ప్రజలు జరిపిన నిర్ణయాత్మక పోరాటంగా రూపొందింది. శ్రామికవర్గ ప్రథమ విజయంగా రూపొందింది. యుద్ధాన్ని నిర్మూలించడానికి సకలదేశ కార్మికులని, విభిన్న జాతీయ బూర్జువాలకి వ్యతిరేకంగా ఐక్యంచేసిన పోరాటంలో ఇది మొదటి విజయం. పెట్టుబడికి బానిసలైనవారి జీవితాలతో, కూలి పనివారి జీవితాలతో, రైతుల జీవితాలతో, శ్రామికజన జీవితాలతో ఆడుకొంటూ యుద్ధమూ, శాంతీ చేసుకొనే బూర్జువాలకి వ్యతిరేకంగా మొదటి విజయం.

మొదటి విజయం ఇంకా ఆఖరి విజయం కాదు. ఆ విజయమైనా అక్టోబరు విప్లవంలో అనూహ్యమైన కష్టాలతోను, బాధలతోను సాధింపబడింది, ఎన్నడూ లేనంతటి బాధలతో, మూల్యంతో మనవైపునుంచి తీవ్రమైన పొరపాట్లు తప్పులతో. ఏ తప్పులూ ఏ పొరపాట్లూ లేకుండా వెనుకబడిన జనం ఒఖ్ఖళ్ళూ ప్రపంచంలో ఎంతో అభివృద్ధి చెందిన, ఎంతో శక్తివంతమైన సామ్రాజ్యవాద యుద్ధాలని భగ్నం చెయ్యగలరని అనుకోలేము గదా! మన తప్పిదాలని అంగీకరించడానికి మనకి భయంలేదు. ఎలా సవరించుకోవాలో నేర్చుకోవడంకోసం వాటిని నిష్పాక్షికంగా పరీక్షించుకొంటాం. కానీ వందలాది వేలాది సంవత్సరాల్లో బానిస యజమానులకి వ్యతిరేకంగా యుద్ధంలో బానిసల చేతి విప్లవంలో అందరు బానిస యజమానులకీ వ్యతిరేకంగా "బదులు" చెప్పాలనే ఆశ పూర్తిగా సాధించబడింది–ఎన్ని కష్టాలున్నా ఇంకా సాధించబడుతూనే వుంటుంది.

మనం ప్రారంభం చేశాం. ఎప్పుడు ఏ తారీఖున ఏ సమయంలో ఏ దేశపు శ్రామికులు దీనిని పరిపూర్తి చేస్తారో అన్నది ముఖ్యంకాదు. ముఖ్యమైంది ఏమిటంటే మంచుగడ్డ విడగొట్టబడింది. రాస్తా తెరిచే వుంది. దారి దొరికింది.

పెద్ద మనుష్యుల్లారా, సకలదేశ పెట్టుబడిదారులారా, మీ వంచనాత్మక నటనా "పితృదేశ పరిరక్షణ"ని అలా వుంచండి–జాపనీస్ పితృదేశం అమెరికాకు వ్యతిరేకంగా, ఫ్రెంచి పితృదేశం బ్రిటన్‌కి వ్యతిరేకంగా, అలా అలా ఇంకా! పెద్ద మనుష్యుల్లారా, రెండున్నర సంవత్సరాల ఇంటర్ నేషనల్ యోధులారా! శాంతివాద బూర్జువాల్లారా, సర్వ ప్రపంచపు పశుబుద్ధులారా సామ్రాజ్యవాద యుద్ధాలతో పోటీని "బాస్లీ ప్రణాళిక" ల ద్వారా (1912 నాటి బాస్లీ ప్రణాళిక ఫక్కీలో) "ఎలా దాటవేయాలో వెతకండి. సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం పిడికిళ్ళనుంచీ, సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచం పిడికిళ్ళనుంచీ యీ భూగోళంలోని మొదటి పదికోట్లమంది ప్రజానీకాన్నీ మొదటి బోల్షివిక్కు విప్లవం విడదీసింది. తర్వాత రాబోయే విప్లవాలు అలాంటి ప్రపంచంనుంచీ అలాంటి యుద్ధాలనుంచీ శేష మానవాళిని విముక్తి చేస్తాయి.

ఆఖరిదైనా ముఖ్యమయిన కష్టతరమమయిన కర్తవ్యం ఆర్థికాభివృద్ధి. దీన్ని గురించి మనం ఏమీ చేయలేదు. విధ్వంసం చెయ్యబడిన ఫ్యూడల్ వ్యవస్థ స్థానంలో, అర్ధ విధ్వంసం చెయ్యబడిన పెట్టుబడిదారీవ్యవస్థ స్థానంలో ఒక నూతన సామ్యవాద భవన ఆర్థిక పునాదిని వెయ్యాలి. ఈ గురతర కష్టమయ కర్తవ్యంలోనే మనం ఎన్నో వెనకటడుగులూ వేశాం, తప్పులూ చేశాం. అలాంటి కర్తవ్య నిర్వహణ ఏ వెనకటడుగులూ, తప్పిదాలూ లేకుండా ఆరంభం కాగలదని ఎవరనుకొంటారు? అయినా మనం ఆరంభించాం. దానిని కొనసాగిస్తాం. ఈ క్షణంలో మన నూతన ఆర్థిక విధానం(ఎన్.ఇ.పి.)ద్వారా ఎన్నో తప్పుల్ని సవరించుకొంటున్నాం. నూతన సామ్యవాద భవనాన్ని ఒక చిన్నరైతు దేశంలో తప్పులు లేకుండా నిర్మించే పని నేర్చుకొంటున్నాం.

కష్టాలా, బోలెడు. కాని వాటిని ఒడిసి పట్టుకోవడం మనికి అలవాటయింది. మన శత్రువులు మనల్ని "అయఃపిండాలనీ" "ముక్కుకు సూటిగా పోయేవాళ్ళ"నీ ఊరికే అనటంలేదు. కాని కొంచెం మేరకైనా అనుకోండి, మనమూ నేర్చాం విప్లవంలో ముఖ్యమైన ఇంకో కళ. అదేమిటంటే పట్టువిడుపులతో వుండటం. పరిస్థితుల ప్రభావాన్ని బట్టి త్వరితంగా, హఠాత్తుగా మార్పులు చేసుకొనే సామర్థ్యంతో ఉండటం. అప్పటికి ఉన్న పరిస్థితుల్లో ఒకదారి అసాధ్యమని, అననుకూలమనీ ఋజువైతే మన లక్ష్యం సాధించడం కోసం ఇంకో దారిని చేపట్టడం.

ప్రజలలో మొదటగా రాజకీయ ఉత్సాహాన్ని, తరువాత సైనిక ఉత్సాహాన్ని ఉద్దీపనంచేసి ఉత్తుంగ తరంగ శీర్షంమీద ఎత్తబడి మనం వాటి ఆధారంగా రాజకీయ సైనిక కర్తవ్యాలంతటి బృహత్తరమయిన ఆర్థిక కర్తవ్యాల్ని సాధించగలమని ఆశించాం. మనం ఆశించాం–ఇంకా నిజంగా చెప్పాలంటే–తగినంత ఆలోచన లేకుండా అనేసుకున్నామేమో, శ్రామిక ప్రభుత్వంలో మాదిరి నేరుగా కమ్యూనిస్టు పంథాలో ప్రభుత్వపరంగా ఉత్పత్తినీ, ప్రభుత్వ పరంగా పంపిణీని ఒక చిన్నరైతుదేశంలో నిర్మాణం చేయగలమని! మనం తప్పు అని అనుభవం ఋజువు చేసింది. ఎన్నో పరిణామ దశలు–ప్రభుత్వ పెట్టుబడిదారీ విధానం, సామ్యవాదం లాంటివి అవసరమేమోననిపిస్తుంది, కమ్యూనిజం వైపు పరిణామానికి సన్నద్ధంకావడానికి– ఎన్నో సంవత్సరాలు ప్రయత్నంలో సన్నద్ధం కావడానికి. నేరుగా ఉత్సాహం మీదనే ఆధారపడకుండా, విప్లవం ప్రేరేపించిన ఉత్సాహం ఆధారంగా వ్యక్తి ప్రయోజనం, వ్యక్తి చొరవ వ్యాపార సూత్రాలమీద ఆధారపడి ఒక చిన్న రైతు దేశంలో దృఢమయిన సామ్యవాద పట్టాలు ప్రభుత్వ పెట్టుబడిదారీ విధానం ద్వారా మనం మొదట నిర్మించ ప్రారంభించాలి. లేకపోయినట్లయితే మనం ఎన్నటికీ కమ్యూనిజంవైపు వెళ్ళలేము. కోట్లాది ప్రజానీకాన్ని కమ్యూనిజం కేసి తీసుకెళ్ళలేం. అదీ అనుభవమూ, విప్లవ వస్తుగత తత్వమూ మనకి నేర్పింది.

మనం, ఈ మూడు నాలుగేళ్లుగానూ ఆచరణ రంగాల్ని హఠాత్తుగా మార్చుకోవడం నేర్చుకున్న మనం (అలాంటి మార్పులు అవసరమయినప్పుడు) ఎంతో వుత్సాహంగా, శ్రద్ధగా(తగినంత వుత్సాహంగా, శ్రద్ధగా కాకపోయినా) రంగాన్నే కొత్తగా మార్చే పద్ధతి నేర్చుకోవడం మొదలుపెట్టాం, అంటే నూతన ఆర్థిక విధానం. శ్రామిక రాజ్యం జాగరూకమైన, నిరంతర కృషి పూర్వకమైన చురుకైన "వ్యాపారస్థుడు" కావాలి, పైసలనుండీ లెక్కపెట్టుకొనే టోకు వ్యాపారస్థుడు లాగా తయారవ్వాలి. లేకపోయినట్లయితే ఈ చిన్ని రైతు దేశాన్ని ఆర్థికంగా కాళ్ళమీద నిలబెట్టడంలో ఎన్నటికీ విజయం సాధించలేం. ఈ పరిస్థితుల్లో పశ్చిమదేశ పెట్టుబడిదారులతో పక్కపక్కనే వుంటూ (ప్రస్తుతానికి పెట్టుబడిదారులాగ వుంటూ) కమ్యూనిజంవైపు అభివృద్ధి చెందాలంటే వేరే మార్గం లేదు. టోకు వ్యాపారస్థుడంటే స్వర్గానికీ భూమికీ వున్నంత అంతరంతో కమ్యూనిజానికి కన్పించే ఆర్థిక చిహ్నం. కానీ వాస్తవ జీవితంలో వుండే వైరుధ్యాల్లో ఒకటి ఏమిటంటే ఈ చిన్నరైతు దేశంలో ప్రభుత్వ పెట్టుబడిదారీ విధానం గుండా సోషలిజంవైపు నడవడం. వ్యక్తిగత ప్రేరణ ఉత్పత్తికి దోహదంచేస్తుంది. ఏ చావు చచ్చినా మనం ముందుగా ఉత్పత్తిని పెంచాలి. టోకు వ్యాపారం ఆర్థికంగా చిన్న రైతులని ఐక్యం చేస్తుంది. వాళ్ళకి వ్యక్తిగత చొరవ నిస్తుంది. వాళ్ళని జతచేసి తర్వాతి మెట్టుకి తీసికెడుతుంది. అదేమిటంటే ఉత్పత్తి క్రమంలోనే కొత్త సంబంధాలకీ కలయికకీ దారివెయ్యడం. మనం ఇప్పటికే ఆర్థిక విధానంలో మార్పులు చేశాం. కొన్ని విజయాలూ సాధించాం. నిజమే ఆ విజయాలు చిన్నవే. పాక్షికమయినవే కానీ ఎంతైనా విజయాలే. ఈ కొత్తగా "నేర్చుకొనే" పద్ధతిలో ఆరంభ పాఠాలు పూర్తిచేస్తున్నాం. నిరంతర, అవిశ్రాంత అధ్యయనంతోటి మనం ఆచరణలో మన అనుభవాన్ని పరీక్షకి పెట్టి మళ్ళీ మళ్ళీ మనం మొదలు పెట్టిందాన్ని మార్చుకోవడానికి జంకకుండా తప్పుల్ని దిద్దుకొంటూ వాటి ప్రాముఖ్యతని జాగ్రత్తగా వివరించుకొంటూ పై తరగతులకి వెళతాం. ఈ ప్రస్తుత ప్రపంచంలోని ఆర్థికస్థితీ, ప్రపంచ రాజకీయాలూ ఆ క్రమాన్ని మనం ఇష్టపడే దానికంటే కష్టతరమూ, దీర్ఘతరమూ చేసినప్పటికీ మొత్తం పాఠ్యక్రమం అంతా పూర్తిచేస్తాం. ఏవిధంగానైనా సరే, ఈ పరిణామంలో ఏ కష్టాలున్నప్పటికైనా సరే–నిరాశ, కరువు, విధ్వంసం ఏవైనాగానీ మనం తలవంచం; విజయవంతంగా మన కృషిని లక్ష్యానికి చేరుస్తాం.

ప్రావ్దానెం.234 కూర్చిన రచనలు
అక్టోబరు, 18, 1921 వాల్యూం 33 పేజి 51–59
సం.ఎన్.లెనిన్

✤

మహోజ్వల తెలంగాణ రైతాంగ సాయుధపోరాట
నవల సాహిత్యం-పరిచయాలు-పరిశీలన

చదవండి!

మనదేశ కార్మిక వర్గం ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్లు

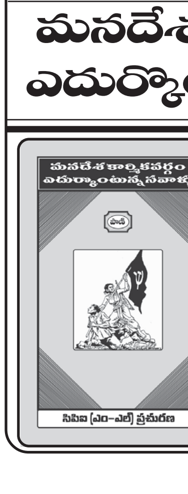

కాపీలకు :
మైత్రీ బుక్ హౌస్
28–9–1,జలీల్ వీధి,
కారల్‌మార్క్స్ రోడ్,
విజయవాడ–2

జనశక్తి
విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

అక్టోబరు విప్లవ వార్షికోత్సవం

లెనిన్

అక్టోబరు 25 (నవంబరు 7) చతుర్థ వార్షికోత్సవం దగ్గరపడుతోంది. కాలం గడుస్తున్నకొద్దీ మరింత స్పష్టంగా రష్యాలోని శ్రామిక విప్లవ ప్రాముఖ్యాన్ని మనం దర్శించగలం. అంత గంభీరంగా మన మొత్తం కృషికి సంబంధించి, ఆచరణలో మన అనుభవం ఏమిటీ అన్నది ఆలోచించగలం.

క్లుప్తంగా, బహుశా చాలా అసంపూర్తిగా వుండే, స్థూలరేఖల్లోనే ఆ ప్రాముఖ్యమూ, అనుభవమూ ఇలా క్రోడీకరించవచ్చు:

రష్యా విప్లవ తక్షణ ప్రత్యక్ష లక్షణం బూర్జువా-ప్రజాస్వామికమైంది. అంటే మధ్యయుగ అవశేషాలని ధ్వంసం చెయ్యడం, వాటిని పూర్తిగా తుడిచిపెట్టెయ్యడం, అనాగరికత్వాన్నుంచి, అవమానాన్నుంచీ రష్యాని శుద్ధిచెయ్యడం, సకల సంస్కృతికీ, మన దేశ అభివృద్ధికీ వున్న (అతి తీవ్రమైన) ఆటంకాన్ని తొలగించడం.

నూటపాతిక సంవత్సరాలనాటి మహా ఫ్రెంచి విప్లవం వేసిన ముద్రకంటే యెక్కువ విస్తారంగా, గంభీరంగా ప్రజలపై బడిన ముద్ర దృష్ట్యా చూస్తే మనం యెక్కువ కృతనిశ్చయంతో యెక్కువ త్వరితంగా, సాహసంగా, విజయవంతంగా యీ శుద్ధి అమలు జరిపామని గర్వపడవచ్చు.

అరాచకవాదులూ, పెటీబూర్జువా ప్రజాస్వామ్య వాదులూ (ఉదాహరణకి మెన్షివిక్కులు, సోషలిస్టు విప్లవవాదులూ, అలాంటి బాపతువాళ్ళకి అంతర్జాతీయ నమూనాదార్లు) బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవానికి, సోషలిస్టు (అంటే శ్రామిక) విప్లవానికీ సంబంధించి నమ్మలేనంత చెత్త మాట్లాడారు, ఇంకా మాట్లాడుతూ వున్నారు. గడచిన నాలుగేళ్ళూ యీ విషయంమీద మనం మార్క్సిజాన్ని అన్వయించిన తీరూ ముందటి విప్లవాలని గురించిన మన అంచనా సరి అయినవని మొదలంటా రుజువుచేశాయి. ఇంతకుముందెవ్వరూ చేయనంతగా బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని మనం పరిపూర్తిచేశాం. మనం జాగృతంగా, దృఢంగా బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవం, చైనా గోడలాంటి అడ్డంతో విడిపోయింది కాదని గుర్తిస్తూ, సామ్యవాద విప్లవంవైపు పురోగమిస్తున్నాం. మనం ఎంతవరకూ వెళ్ళగలం అనేది పోరాటమే (ఆఖరిగా) నిర్ణయిస్తుందని తెలుసుకొనే, ఈ ఉన్నతమైన, బృహత్తరమైన కర్తవ్యాన్ని ఎంతవరకూ మనం సాధించగలమో తెలుసుకొనే, ఏ మేరకి మన విజయాల్ని మనం సంఘటితం చేసుకోగలమో తెలుసుకొనే పురోగమిస్తున్నాం. అది కాలమే ఋజువుచేస్తుంది. కానీ ఎంత బ్రహ్మాండమైన మేరకి-ఈ శిథిలమైన, అలసిపోయిన, వెనుకబడిన దేశానికి ఇది బ్రహ్మాండమే-సమాజాన్ని సామ్యవాద పరిణామంవైపు మళ్ళించడం జరిగిందీ అని మనం ఇప్పుడే చూడగలం. సరే, మన విప్లవంలోని బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విషయాన్ని గురించి చెప్పాల్సింది ముగించనివ్వండి. దాని అర్థం యేమిటో మార్క్సిస్టులు తెలుసుకోవాలి. వివరించడంకోసం కొన్ని స్పష్టమయిన ఉదాహరణలని తీసికొందాం. విప్లవంలోని బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విషయం యేమిటంటే దేశాల్లోని సాంఘిక సంబంధాలు (పద్ధతులూ వ్యవస్థలూ) మధ్యయుగంనాటి తత్వాన్నీ, భూమి బానిసత్వాన్నీ, ఫ్యూడలిజాన్నీ వదిలించుకోవడం.

1917దాకా రష్యాలో వున్న భూబానిసత్వపు కొట్టవచ్చినట్లు కన్పించే లక్షణాలూ, మిగిలివున్న అవశేషాలూ, యేమిటీ? రాచరికం, సాంఘిక ఎస్టేట్ల వ్యవస్థ, భూమి యాజమాన్యం, భూమి కౌలు పద్ధతి, స్త్రీ హోదా, మతం జాతీయ పీడనలాంటివి. ఈ రాక్షస నివాసంలో ఏదయినా తీసికోండి. అభివృద్ధి చెందిన రాజ్యాలన్నీ తాము తమ ప్రజాతంత్ర విప్లవాలు సాధించినప్పుడు 125 ఏళ్ళుగాని, 250 ఏళ్ళు గాని ఇంకా ఎక్కువగాని (ఇంగ్లండులో 1649లో) ఉన్నకాలంలో ఈ మురికి లంకను అధికభాగం శుభ్రం చెయ్యకుండా అలాగే ఉంచేశాయి. మనమో? శుభ్రంగా తుడిచేశాం. 1918 జనవరి నాటికి (రాజ్యాంగ నిర్ణాయకసభ రద్దు చేసేనాటికి) 1917 అక్టోబరు 25 (నవంబరు 7) నుంచీ లెక్క పదివారాల్లో మనం ఈ విషయంలో బూర్జువా ఉదారవాదులూ, ప్రజాతంత్ర వాదులూ(మెన్షివిక్కులు, సోషలిస్టు విప్లవవాదులు) తమ ఎనిమిది నెలల అధికార కాలంలో చేసిందానికంటే కొన్ని వేల రెట్లు అధికంగా సాధించాం.

ఆ పిరికి సన్నాసులు, వాగుడు పిట్టలు, ఆత్మస్తుతి సమ్మోహితులూ, కుత్సితమైన సంశయాత్ములూ తమ కొయ్యకత్తులనైతే ఝుళిపించారు! కానీ రాచరికాన్ని కూడా ధ్వంసం చేయలేకపోయారు. ఆ రాచరికపు మురికిఅంతా, అంతకు ముందెవ్వరూ చెయ్యనంతగా మనం కడిగాం. ఆ పురాతన భవనపు, ఆ సాంఘిక భూస్వామ్య వ్యవస్థ తాలూకు (ఎంతో అభివృద్ధి చెందిన బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్, జర్మనీలాంటి దేశాలు కూడా పూర్తిగా ఆ వ్యవస్థ తాలూకు అవశేషాలని ఈ నాటికీ తుడిచిపెట్టలేకపోయాయి) ఒక రాయిని కూడా, ఒక్క మట్టిపెళ్ళని కూడా మనం వుంచలేదు. వేళ్ళు తన్నుకుపోయిన భూస్వామ్య వ్యవస్థని, అంటే ఫ్యూడలిజం, భూమిబానిసత్వం లాంటి భూమి ఆస్థితాలూకు అవశేషాలనీ మనం మట్టుగా పీకేశాం. మహత్తర అక్టోబరు విప్లవం అమలు చేయటం మొదలు పెట్టిన వ్యవసాయ సంస్కరణ ఫలితాలు "భవిష్యత్తులో" ఎలా వుంటాయి అని "ఎవరైనా అడగవచ్చు". (కిరాయి రాతగాళ్ళు, కెడెట్స్, మెన్షివిక్‌లు, సోషలిస్టు విప్లవవాదులు యిలా వాదించే వాళ్ళు విదేశాల్లో పుష్కలంగా వున్నారు) అలాంటి వాదనల్లో కాలం వృధాచేసే కోరిక ప్రస్తుతం మనకులేదు. ఎందుకంటే మనమిప్పుడు దీన్ని కూడా వుండే తగువుల పుట్టతోబాటుగా, పోరాటంద్వారా పరిష్కరిస్తున్నాం. కానీ భూబానిసత్వ సంప్రదాయాల రక్షక దళమైన భూస్వాముల తోటి పెటీబూర్జువా ప్రజాతంత్ర వాదులు ఎనిమిదినెలలు "రాజీ" పడిపోయారన్న వాస్తవం కాదనలేనిది. మనం భూస్వాములనీ, వాళ్ళ సాంప్రదాయాలనీ రష్యా గడ్డమీది నుంచి కొద్ది వారాల్లో తుడిచిపెట్టివేశాం.

మతాన్ని తీసుకోండి, మహిళలకి హక్కులు నిరాకరించడం తీసుకోండి, రష్యనేతర జాతీయుల్లో వుండే వివక్షా పీడన తీసుకోండి. యివన్నీ బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవ సమస్యలు. ఈ నీచ పెటీబూర్జువా ప్రజాతంత్ర వాదులు ఎనిమిది నెలలు వాటిని గురించి మాట్లాడారు. ప్రపంచంలోని ఏ ఒక్క అభివృద్ధి చెందిన దేశంలోనూ ఈ సమస్యలు బూర్జువా ప్రజాతంత్ర పద్ధతిలో పూర్తిగా పరిష్కారమవలేదు. మనదేశంలో అక్టోబరు విప్లవ శాసనంతో వాటిని పూర్తిగా పరిష్కరించాం. మనం మతానికి వ్యతిరేకంగా నిజాయితీతో పోరాడాం, పోరాడుతున్నాం. రష్యనేతర జాతీయులందరికీ వాళ్ళ స్వయం నిర్ణయాధికార ప్రాంతాలనీ, లేక స్వంత రిపబ్లిక్కులనీ అనుమతించాం. మహిళలకి హక్కుల్లేక పోవడం, స్త్రీపురుష సమానత్వం లేకపోవడంవంటి నీచమైన అవమానకర విషయం ఇప్పుడు రష్యాలో లేదు. అవి ఫ్యూడలిజం, మధ్యయుగాల తాలూకు అవశేషాలు. మినహాయింపులు లేకుండా ప్రతీదేశంలోనూ దురాశాపరులైన బూర్జువాలు, పిరికి మొద్దులైన పెటీ బూర్జువాలు ఆ విషయానికి మళ్ళీ వూపిరిపోస్తున్నారు.

ఇదంతా కలిసి బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవం తాలూకు సారం అవుతుంది. ఒక వందా యాభై, రెండు వందల యాభై సంవత్సరాల క్రితం ఆ విప్లవ (లేకపోతే మనం ఆ సామాన్య లక్షణాల జాతీయ ప్రత్యేకతలని చెప్పుకుంటే విప్లవాల) అభ్యుదయ నాయకులు మధ్యయుగంనాటి అంతరాలనీ, ఒక మతానికీ ఇంకో మతానికీ ప్రభుత్వమిచ్చే ప్రత్యేక హక్కులనీ (లేకపోతే మత భావాలు, సామాన్యంగా చర్చి) జాతీయ అసమానత్వాన్నీ తొలగిస్తామనీ మానవాళికి వాగ్దానాలు చేశారు. వాళ్ళు వాగ్దానాలైతే చేశారు కానీ వాటిని నిలబెట్టుకోలేదు. నిలబెట్టుకోలేరు, ఎందుకంటే వాళ్ళకి "ప్రైవేట్ ఆస్తి అనే పవిత్రహక్కు" పట్ల మర్యాద అడ్డం వస్తుంది. మన శ్రామిక విప్లవానికి ఈ "మర్యాద" పీడలేదు. మధ్యయుగతత్వపు ఈషణత్రయ పీడలేదు. "ప్రైవేటు ఆస్తి" అనే పవిత్ర "హక్కు" పీడలేదు.

రష్యా ప్రజలకి బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవ లాభాలని ఆకట్టేందుకు మనం ఇంకా ముందుకు వెళ్ళాల్సి వుంది. మనం ముందుకు వెళ్ళాం కూడా. మన ప్రధానమైన సిసలైన శ్రామిక విప్లవంలో, సోషలిస్టు కార్యకలాపాల్లో అనుషంగికంగా బూర్జువా ప్రజాతంత్ర సమస్యలని అలవోకగా పరిష్కరించాం. సంస్కరణ అనేది విప్లవ వర్గపోరాటంలో ఉపాంగమని మనం ఎప్పుడూ చెపుతూనే వున్నాం. బూర్జువా ప్రజాతంత్ర సంస్కరణలు శ్రామిక, సోషలిస్టు విప్లవ ఉపాంగాలనీ మనం అన్నాం. అలా చేతలో ఋజువుచేశాం. కాట్స్కీలూ, హిల్ఫర్డింగులూ, మార్టోవ్‌లూ, చెర్నోవ్‌లూ, హిల్క్యూట్‌లూ, లాంగ్‌యూట్లూ, మేక్‌డొనాల్డ్‌లూ, టురైట్‌లూ యీ బాపతు మిగతా "రెండున్నర" మార్క్సిస్టు యోధులకు, బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవాలకీ, శ్రామిక సోషలిస్టు విప్లవానికీ మధ్య వుండే యీ సంబంధాన్ని అర్థంచేసుకునే శక్తిలేదు. మొదటి దాన్నుంచి రెండోది అభివృద్ధి చెందుతుంది. రెండోది, యథాలాపంగానే, మొదటిదాని సమస్యలు పరిష్కరిస్తుంది. రెండోది మొదటిదాని పనిని స్థిరం చేస్తుంది. ఎంత మేరకి రెండోది మొదటిదాన్ని అధిగమించేదీ పోరాటం, పోరాటం ఒక్కటే నిర్ణయిస్తుంది.

ఒక విప్లవం ఇంకో దాంట్లోకి ఎలా ఎదుగుతుందో తెలియజేసే స్పష్టమైన ఆధారాల వ్యక్తీకరణలో సోవియట్ వ్యవస్థ ఒకటి. సోవియట్ వ్యవస్థ శ్రామికులకీ, కర్షకులకీ ఎంతో ఎక్కువ ప్రజాస్వామ్యాన్ని ఇస్తోంది. అదే సమయంలో బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యానికీ తనకీ ఉన్న ప్రత్యేకతనీ చూపుతుంది. ఒక నూతన చారిత్రాత్మక తరహా ప్రజాస్వామ్యం అంటే శ్రామిక ప్రజాస్వామ్యం లేక శ్రామిక నియంతృత్వం అది.

మరణావస్థలో ఉన్న బూర్జువాల, వాళ్ళ వెనక అంటకాగే పెటీ బూర్జువా శునకాల్ని, వరాహాల్ని సోవియట్ వ్యవస్థ నిర్మాణంలో మన లోపాలకీ తప్పిదాలకీ మన నెత్తిమీద శాపనార్థాలనీ, తిట్లనీ, నిందలనీ పేర్చనివ్వండి. మనం మాత్రం ఒక్కక్షణం కూడా మనం ఎన్నో తప్పులు చేశామని, చేస్తున్నామని, ఎన్నో వెనకటడుగులు భరిస్తున్నామని మరిచిపోము. ప్రపంచ చరిత్రలో గతంలో ఎన్నడూలేని నూతన తరహా ప్రభుత్వ వ్యవస్థ నిర్మాణంలో తప్పటడుగులూ, తప్పిదాలూ లేకుండా ఎలా తప్పించగలం?! మన లోపాల్నీ, తప్పిదాల్నీ నిరంతరాయంగా సరిచేసుకోడానికే కృషి చేస్తున్నాం. సోవియట్ సూత్రాలని ఆచరణలో పెట్టేటప్పుడు వాటిని మెరుగుపరచడానికే కృషిచేస్తున్నాం. ఆ కృషి ఇంకా చాలా అసంపూర్తిగానే వుంది. ఐనా మనం గర్వపడవచ్చు. గర్వపడే హక్కు మనకున్నది. ఎందుకంటే ఒక సోవియట్ రాజ్యాన్ని నిర్మించ నారంభించే, ప్రపంచ చరిత్రని ఒక కొత్త యుగంలోకి ప్రవేశపెట్టే ఒక కొత్త వర్గపాలనా యుగాన్ని స్థాపించే గొప్ప అదృష్టం మనకి దక్కింది. ఆ వర్గం ప్రతి పెట్టుబడిదారీ దేశంలోనూ అణగద్రొక్కబడే వుంది. కానీ ప్రతిచోటా ఒక కొత్త జీవితంకేసి, బూర్జువాలమీద విజయంకేసి, శ్రామిక నియంతృత్వంకేసి, సామ్రాజ్యవాద యుద్ధాలనుంచీ, పెట్టుబడిదారీ బానిసత్వం నుంచీ మానవాళిని విముక్తం చేయడంకేసి పురోగమిస్తున్న వర్గం అది.

(తరువాయి 2వ పేజీలో)

ఎర్రజెండా

- మార్క్సిస్టు ఆర్గ్ సౌజన్యంతో

మన నెత్తురంత ఎరుపీ ప్రజాపతాక
మన అమరుల గుండెనెత్తురులను
హత్తుకొందీపతాక!
విప్లవ ద్రోహులు వెక్కిరించినా
పిరికి పందలు వెన్ను చూపినా
ఎగరేద్దాం ఎర్రని జెండా సమున్నతంగా
దానినీడలోనే జీవిద్దాం-మరణిద్దాం
ఎర్రజెండా రెపరెపలాడాలి నిరంతరం!
ఫ్రెంచివాడు దాని తేజస్సుపై మనసు పడెనుచూడు
బలిష్టుడైన జర్మను దానిని ప్రశంసిస్తూ పాడు
దానిని కీర్తిస్తూ మాస్కోలో మారు మ్రోగుతున్నాయి పాటలు
దానికోసం ఉప్పొంగి ఎగసిన చికాగోను చూడు
ఆగామిదినాలన్నీ అంధకారమయమనిపించినపుడు
మన విప్లవారంభదినాలలో అది రెపరెపలాడింది
ఎన్నోఘనకార్యాలకు, వాగ్దానాలకు సాక్షిగా నిలచింది
ఇప్పుడిక దాని రంగు మార్చనే మార్చరాదు
అది గుర్తు చేస్తుంది మన గత విజయాలను
అందిస్తుంది శాంతిపై మన ఆశలను
సాదాసీదాగా వున్న ఉజ్జ్వలమైన పతాక అది
అది మానవ హక్కుల పతాక
అది మానవ విజయాల పతాక
సంపద, అధికారం కోసం ప్రాకులాడే
నీచులూ, అధములదీ కాదీ పతాక
సంపన్నుల ఆగ్రహానికి తలవంచదు
ఈ పవిత్ర చిహ్నం పతనం కాదు
అంతిమ క్షణాల వరకు దీనిని వదలబోమని
వినమ్రంగా ప్రతినబూనుదాం
చెరసాలలు ఉరికొయ్యలు అడ్డు వచ్చినా
ఈ పాటే మన కవాతు గీతం

ఆంగ్లమూలం నుండి అనువాదం : కొత్తపల్లి రవిబాబు

మహోత్తర చైనా, రష్యా విప్లవాలకు జేజేలు

కార్మికులను క్రూరంగా దోపిడీచేస్తూ అణచివేత చర్యలకు పాల్పడుతున్న మారుతీ సుజుకీ కంపెనీ

సంఘాలు పెట్టుకొనేందుకు తమకున్న రాజ్యాంగ ప్రసాదిత హక్కును గుర్తించవలసిందిగా డిమాండ్‌చేస్తూ, భారతదేశ కార్ల విపణిలో సగాన్ని అదుపుచేస్తూ వున్న మారుతీ కంపెనీ యాజమాన్యం తమ సంఘ వ్యవహారాలలో జోక్యం చేసుకోవటాన్ని నిరసిస్తూ 13 రోజులుగా బైఠాయింపు సమ్మె చేస్తున్న మానేసర్‌లోని మారుతీ సుజుకీ కంపెనీ కార్మికులకు, యాజమాన్యానికి మధ్య తాత్కాలిక ఒప్పందం జరిగింది. యాజమాన్యం ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా సమ్మెను విచ్ఛిన్నం చేసి కార్మికులకు ద్రోహంచేసింది.

భారత దేశంలో నయాఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల అమలుతో విదేశీ కార్ల నిర్మాణ రంగ సంస్థలు మనదేశంలోనికి ప్రవేశించాయి. ఇక్కడ చౌకగా లభించే శ్రమను దోచుకోవటమేకాక, పరిశ్రమలకు ప్రోత్సాహకాల పేరుతో ప్రభుత్వాలు ఇచ్చే అవకాశాలను సద్వినియోగం చేసుకొని అధిక లాభాలను ఆర్జించటానికి ఇవి దేశంలోనికి ప్రవేశించాయి. ప్రభుత్వంవైపునుండి ఎటువంటి ఆంక్షలూ లేకపోవటంతో అవి కార్లను, ఇతర వాహనాలను ఉత్పత్తిచేసి మనదేశంలో అమ్మడంతోపాటు ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి చేస్తున్నాయి. ప్రభుత్వ, ఉదారవైఖరి వారికి మరింత లాభాలను సంపాదించిపెట్టే విధంగా వుంది. పారిశ్రామిక వివాదాలలో ప్రభుత్వం యాజమాన్య అనుకూలవైఖరి అవలంబించటంతో విదేశీ వాహన నిర్మాణ సంస్థలు మన దేశంలో పైచేయి సాధించాయి.

భారతదేశ ఆటోమొబైల్ రంగంలో 10 లక్షలమంది కార్మికులు పనిచేస్తుండగా, వారిలో దాదాపు 70 నుండి 80% మంది కనీస వేతనాలతో, ఎటువంటి చట్టబద్ధ ప్రయోజనాలు లేకుండా పనిచేస్తున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులే. గుత్త కార్మిక విధానం ఇటీవలి కాలంలో ఆటోమొబైల్ పరిశ్రమలో సర్వసాధారణమైంది. విదేశీ కార్పోరేట్ యాజమాన్యాలు ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా కార్మిక చట్టాలను ఉల్లంఘిస్తున్నాయి. శాశ్వత కార్మికుల పరిస్థితులను కూడా దిగజారుస్తున్నాయి. 2016 నాటికి తమ లాభాలను రెట్టింపు చేసుకోవటానికి ఈ పరిశ్రమాధిపతులు కార్మిక చట్టాలను మార్చి, డిమాండు కనుగుణంగా కార్మికులను నియమించే, లేదా తొలగించే అవకాశాలను కల్పించమని ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తెస్తున్నారు. కార్మికులు సంఘంగా సంఘటితపడటాన్ని, సంఘాలుగా ఏర్పడటాన్ని వారు వ్యతిరేకిస్తున్నారు. వారికి అనుకూలమైన యూనియన్లను మాత్రమే అనుసరిస్తున్నారు. సంఘాలుగా ఏర్పడటానికి ప్రయత్నిస్తున్న కార్మికులను అణచివేయడానికి వారు రకరకాలుగా ప్రయత్నిస్తున్నారు. వేధింపులను సాగించటం; తప్పుడు కేసులు బనాయించి బలిచేయటం, క్రూరంగా పగతీర్చుకొనే అనేక దుర్మార్గపు పద్ధతులను అనుసరిస్తున్నారు. యాజమాన్యానికి మద్దతునిచ్చే కార్మికులకు అదనపు ప్రయోజనాలు చేకూర్చే పాత పద్ధతులను ప్రయోగించి కార్మికులను విభజించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

మానేసర్ ప్లాంట్‌లోని కార్మికులపై మారుతి-సుజికి యాజమాన్యం ఈ పద్ధతులన్నింటినీ ప్రయోగించింది. తమ సంఘం వ్యవహారాలలో యాజమాన్యం జోక్యం చేసుకోకూడదంటూ దృఢంగా నిలబడినందుకు కక్ష సాధింపు చర్యలకు పాల్పడింది.

ఒప్పందం కుదిరిన జూన్ 2011 తరువాత వెంటనే మానేసర్ ప్లాంట్ కార్మికుల ఆకాంక్షలకు వ్యతిరేకంగా మారుతి-సుజుకి ఇండియా లిమిటెడ్ అనేక చర్యలను చేపట్టింది. యాజమాన్యానికి మద్దతిచ్చే మారుతీ ఉద్యోగ్ కామ్‌గార్ యూనియన్(ఎంయుకెయు)ను ఎన్నికలలో పాల్గొని తమ శక్తిని చూపించవలసినదిగా ఆదేశించింది. ఎంయుకెయు తమ యూనియన్ కాదు కావున తాము ఆ ఎన్నికలలో పాల్గొనబోమని కార్మికులు తిరస్కరించి స్వంత యూనియన్ -మారుతి సుజుకి ఎంప్లాయిస్ యూనియన్(ఎంఎస్ఇయు)ను స్థాపించుకొన్నారు.

తమ స్వంత యూనియన్ ఎమ్.యస్.ఇ.యు.ను కార్మికులు స్థాపించే ప్రయత్నాన్ని విఫలం చేయుటకు యాజమాన్యం తీవ్రంగా ప్రయత్నించింది. ఎమ్ఇఎస్‌యును గుర్తించరాదని హర్యానా రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి లేఖ వ్రాసింది. ఎమ్ఎస్ఇయు ఏర్పాటు నిరోధించటానికి హర్యానా ప్రభుత్వంపై విపరీతమైన ఒత్తిడిని తీసుకువచ్చింది.

ఆగస్టు 2011లో ఎమ్ఎస్ఇయును నమోదు చేయడానికి హర్యానా రాష్ట్రప్రభుత్వం తిరస్కరించింది. వెంటనే మారుతి-సుజుకి యాజమాన్యం రంగంలోనికి దిగి మానేసర్ ప్లాంట్‌లోని కార్మికులను అణచివేయడానికి చర్యలను చేపట్టింది. ఉత్పత్తి తగ్గిపోయేవిధంగా ద్రోహానికి పాల్పడుతున్నారని, నాణ్యతా ప్రమాణాలను పాటించటం లేదనే ఆరోపణలతో 10మంది కార్మికులను సస్పెండ్ చేశారు. 5గురు కార్మికులను తొలగించారు. 6 గురు ట్రైనీలను తొలగించారు. ఉద్యోగ విధులలో ప్రవేశించే ముందు సత్‌ప్రవర్తన కలిగి యుంటామనే హామీ పత్రంపై సంతకం చేయాలని మానేసర్ ప్లాంట్ కార్మికులను డిమాండ్ చేస్తున్నారు.

'నేను విధులలోనికి చేరిన తర్వాత నిదానంగా పనిచేయడం; పని నిలుపుదల, సమ్మె, నిబంధనల నతిక్రమించుట, మొదలైన ఏవిధమైన చర్యలలో పాల్గొన్ననూ, ఫ్యాక్టరీ సాధారణ ఉత్పత్తికి ఆటంకం కలిగించే ఏవిధమైన చర్యలలో పాల్గొన్ననూ, ఎటువంటి ముందస్తు నోటీసు లేకుండా, వున్న నిబంధన ప్రకారం పనినుండి తొలగించవచ్చు" అని 'సత్ప్రవర్తన' పత్రాలలో వున్నది. ఈ పత్రంపై సంతకం చేయటమంటే తన మరణశాసనంపై సంతకం చేసుకున్నట్లే. ఈ పత్రంలోని పదజాలాన్ని చూస్తే కార్మికులపై శిక్షా చర్యలు తీసుకునే అధికారాన్ని రాష్ట్రప్రభుత్వంనుండి యాజమాన్యం ఇదివరకే పొందిఉన్నట్లు స్పష్టమవుతుంది. అటువంటప్పుడు సంతకం చేయవలసిందిగా యాజమాన్యం ఎందుకు ఒత్తిడి తెస్తోంది? కార్మికులు సంతకం చేసిన పత్రంతో, ప్రభుత్వం రూపొందించిన విధానాన్ని కూడా పాటించకుండానే కార్మికులమీద చర్య తీసుకునేటందుకే యాజమాన్యం సంతకాలు తీసుకొంటోంది. ఈ పత్రం సాయంతో కార్మికులమీద తన ఇష్టానుసారం పనిభారాన్ని పెంచుతుంది.

కార్మికులపైన అక్రమంగా ఆరోపణలు చేసి ఉత్పత్తికి అడ్డుపడుతున్నారని వారిమీద క్రమశిక్షణ పేరుతో చర్యలు తీసుకోవడం, ప్రచారం చేయడం అనే రెండువైపులా పదునైన వ్యూహాన్ని యాజమాన్యం రచించింది. మానేసర్ ప్లాంట్‌లోని కార్మికులమీద యాజమాన్యం తన దోపిడీని మరింత తీవ్రతరం చేసింది. పత్రాలమీద సంతకాలు చేయటంలేదంటూ కార్మికులను ఒకవైపున పనిలోనికి రానీయకుండా, మరోవైపున వారే ఉత్పత్తి ప్రక్రియ కుంటుపడే విధంగా వ్యవహరిస్తున్నారని ఆరోపిస్తున్నది.

2011 ఆగస్టు 30న మరల 10మంది పర్మినెంట్ కార్మికులను సస్పెండ్ చేశారు. 12 మంది శిక్షణలో ఉన్నవారిని తొలగించారు. మరోవైపున మానేసర్ ప్లాంట్‌లో 200 మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులను తీసుకున్నారు.

మానేసర్ కార్మికులను అక్రమ లాకౌట్ వెంటాడుతూనేవుంది. హర్యానా రాష్ట్రప్రభుత్వం, కార్మికశాఖ ఈ సమస్యను పరిష్కరించుటకు ప్రయత్నించకుండా ప్రేక్షక పాత్ర వహిస్తూ కార్మికులపైన యాజమాన్య దాడులను అనుమతిస్తున్నారు.

పెద్దఎత్తున పోలీసు బలగాలను మానేసర్ ప్లాంట్‌లో దించిన యాజమాన్యం లాకౌట్‌ను కొనసాగిస్తూ, కార్మికులను డిస్మిస్ చేయటం, దుష్ప్రచారం కొనసాగించటం, కార్మికులపై బురద చల్లటం చేస్తూనేవుంది.

అంతేకాక లాకౌట్ 11వ రోజున, మారుతి సుజికీ కంపెనీ సర్వసభ్య సమావేశంలో కంపెనీ ఛైర్మన్ మాట్లాడుతూ "మానేసర్ ప్లాంట్‌లో కార్మికుల సమస్య, నిజానికి రాజకీయ సమస్య. ఎందుకంటే వారికి ఎటువంటి ఆర్థిక డిమాండ్లు లేవు" అన్నారు. దీనిద్వారా యాజమాన్యం-యూనియన్‌ను రిజిస్టర్ చేసుకోవాలనే కార్మికుల ఆకాంక్షను; తమ యూనియన్‌ను గుర్తించాలనీ, యాజమాన్యం తమ యూనియన్ల వ్యవహారాలలో జోక్యం చేసుకోరాదనే డిమాండ్లపట్ల యాజమాన్యపు చిన్నచూపును, వాటిని డిమాండ్లుగా గుర్తించ నిరాకరించే దాని స్వభావాన్నీ తేటతెల్లం చేసింది.

మారుతి-సుజికి ఇండియా లిమిటెడ్ కంపెనీ ఛైర్మన్ వేరే అర్థంలో మాట్లాడినప్పటికీ ఈ వివాదం వాస్తవానికి రాజకీయ సమస్యయే. శ్రమను దోపిడీ చేసే రాజకీయాలకు, దోపిడీని ప్రతిఘటిస్తూ తమ హక్కుల కొరకు న్యాయబద్ధమైన రాజ్యాంగ హక్కులకొరకు పోరాడే రాజకీయాలకు మధ్య ఎడతెగని యుద్ధమే ఇది. కాబట్టి ఇది తీవ్రమైన రాజకీయ సమస్యఅని భారత కార్మికవర్గం అర్థంచేసుకోవాలి.

ఈ వివాదంపై ప్రచార సాధనాలలో ఎక్కువగా ప్రచారం జరగటంతో రాష్ట్రప్రభుత్వం అయిష్టంగానే జోక్యం చేసుకొంది.

కార్మికశాఖ కొన్ని సమావేశాలు నిర్వహించింది. మొండిగానున్న యాజమాన్యం ఎమ్ఎస్ఇయు ప్రతినిధులతో చర్చించటానికి నిరాకరించింది. నిర్ణయాలు తీసుకోవటానికి అధికారం లేని దిగువస్థాయి ప్రతినిధి వర్గాన్ని మాత్రమే పంపింది. సత్ప్రవర్తనా పత్రంపై సంతకం చేయమని కార్మికులకు సలహా ఇచ్చింది. సత్ప్రవర్తనా పత్రం కోరే హక్కు యాజమాన్యానికి ఉన్నదని కార్మికులకు బోధించింది. కానీ కార్మికులను పనిలోనికి రాకుండా నిరోధిస్తూన్న, యాజమాన్య అక్రమ విధానాలపై ఎన్నడూ మాట్లాడలేదు. అక్రమ లాకౌట్‌ను ఎత్తివేయాలని మారుతి-సుజుకి యాజమాన్యానికి కార్మికశాఖ ఎప్పుడూ సలహా ఇవ్వలేదు. కానీ కార్మికుల మొండివైఖరి కారణంగా ఈ వివాదాన్ని పరిష్కరించలేకపోతున్నామని ప్రకటించింది.

ఏదిఏమైనప్పటికీ యాజమాన్యం కోరినట్లుగా 'పత్రం'పై సంతకంపెట్టటానికి కార్మికులు సిద్ధంగా లేరు.

మానేసర్ కార్మికులకు సంఘీభావంగా ఆ ప్రాంతంలోని ఇతర పరిశ్రమల కార్మికులు ప్రదర్శనలు చేశారు.

మానేసర్ ప్లాంట్ కార్మికులకు మద్దతుగా సుజికి మోటార్ కార్పోరేషన్‌కు అనుబంధ సంస్థలైన సుజుకి పవర్ ట్రైన్ ఇండియా లిమిటెడ్, సుజుకి మోటార్ సైకిల్ ఇండియా(ప్రైవేట్)లిమిటెడ్ కార్మికులు సమ్మె చేశారు. రెండు రోజులు సమ్మె జరిగిన తర్వాత రాష్ట్రప్రభుత్వము మరియు గుర్‌గావ్‌లోని యాజమాన్య అనుకూల ఎమ్‌యుకెయుల సహకారంతో బూటకపు వాగ్దానాలు, ఆర్థిక ప్రయోజనాలు ఆశచూపి యాజమాన్యం వారిని బుజ్జగించగలిగింది.

కానీ, మానేసర్ ప్లాంట్‌లోని కార్మికులు ఐక్యంగా, దృఢంగా నిలబడ్డారు. కార్మికులచేత 'పత్రం'పై సంతకం చేయించలేని ప్రభుత్వం తాను చర్చలనుండి ఉపసంహరించుకొంటున్నట్లుగానూ, ఇకముందు చర్చలలో పాల్గొనేదిలేదని కూడా ప్రకటించింది.

అదే సమయంలో ఎమ్ఎస్ఇయు ముఖ్య నాయకులు ముగ్గురిని అర్ధరాత్రి సమయంలో పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. విధులకు హాజరవుతున్న సూపర్‌వైజర్ల మీద దాడి చేశారనే తప్పుడు ఫిర్యాదులను యాజమాన్యం ఇవ్వటంతో ఈ అరెస్టులు జరిగాయి. అరెస్టయిన నాయకులకు బెయిల్ ఇవ్వటానికి కోర్టు అంగీకరించలేదు.

మారుతి-సుజికి యాజమాన్యం, రాష్ట్రప్రభుత్వాలు అమలుచేస్తున్న అణచివేతతో కొనసాగుతున్న ఈ అననుకూల వాతావరణంలో మానేసర్ ప్లాంట్ కార్మికులు కొందరు ఈ పరిస్థితినుండి బయటపడటానికి 'సత్‌ప్రవర్తన పత్రం' మీద సంతకం చేయుటకు సిద్ధపడ్డారు. అయితే దానిలో కేవలం "మేము క్రమశిక్షణతో ఉంటాము. ఎటువంటి విద్రోహ చర్యలు చేపట్టము' అని మాత్రమే ఉండాలని కోరారు. సస్పెండ్‌చేసిన 29మంది కార్మికులను పనిలోనికి తీసుకోవాలని, తొలగించిన 38మంది తొలగింపు ఉత్తర్వులు రద్దుచేసి సస్పెన్షన్లో ఉంచాలని కోరారు.

కార్మికులు తమ డిమాండ్లను సడలించుకొని ఒక మెట్టుదిగినా యాజమాన్యం తిరస్కరించింది. ఇంకోవైపున తమ 'సత్‌ప్రవర్తన' పత్రంపై సంతకంచేస్తే పర్మినెంటు చేస్తామని వారిని బుజ్జగించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నది. ఇంత జరిగినప్పటికీ మానేసర్ ప్లాంట్‌లోని 2500 మంది కార్మికులలో 81 మంది మాత్రమే 'పత్రం'పై సంతకం బెట్టారు. మిగిలినవారు యాజమాన్యపు బుజ్జగింపులకు, బెదిరింపులకు లొంగక సంఘటితంగా ఉండి వారి నిర్ణయానికి కట్టుబడి వున్నారు.

మారుతి సుజుకి యాజమాన్యం యొక్క దుందుడుకు వైఖరి, మొరటుగా కార్మికులను దోపిడీ చేయటం అనేవి, భారత కార్మిక వర్గానికి విదేశీ కార్పోరేట్ సంస్థలనుంచి ఎదురవుతున్న సవాలు. అంతేకాక ఈ వివాదం విదేశీ పెట్టుబడికి భారత పాలకులు ఎలా ఊడిగంచేస్తున్నారో, భారత సార్వభౌమత్వాన్ని తాకట్టుబెట్టి దేశంలోని న్యాయసూత్రాలను వారు ఎలా ఉల్లంఘిస్తున్నారో తెలియచేస్తోంది. భారత పాలకుల దళారీ స్వభావాన్ని నగ్నంగా చూపుతోంది. కాబట్టి ఇది భారతకార్మిక వర్గానికి, పెట్టుబడికి మధ్యనున్న రాజకీయ సమస్య. భారత పాలకవర్గాలచేత వేగంగా అమలు చేయబడుతున్న నయాఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలు, కార్మిక చట్టాల సంస్కరణలు కార్మికవర్గ ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకమైనవి. మారుతి-సుజుకి కంపెనీ మానేసర్ ప్లాంట్‌లోని కార్మిక ఉద్యమ అనుభవాలద్వారా ఈ పాఠం మనకు స్పష్టమయింది.

ప్రస్తుతానికి ఇది మారుతి కార్మికుల సమస్యలాగ కనబడినప్పటికీ, మానేసర్ ప్లాంట్ కార్మికులమీద మారుతి-సుజుకి యాజమాన్యపు దాడి ఇలాగే కొనసాగితే ఇది అన్ని విదేశీ పారిశ్రామిక కార్పోరేషన్‌లకు మార్గదర్శకం అవుతుంది. అమానవీయ దోపిడీని కొనసాగించటానికి, ప్రతిఘటనను, నిరసనను అణచివేయటానికి దారి చూపినట్లవుతుంది.

మారుతి-సుజికి యాజమాన్య చర్యలు, అక్రమ చర్యలను సమర్థిస్తున్న హర్యానా రాష్ట్రప్రభుత్వ వైఖరి ఖండనీయమైనది.

మారుతి-సుజికి ఇండియా కంపెనీ చేస్తున్న దారుణమైన దోపిడీని, అణచివేతను, దానికి మద్దతుగానున్న హర్యానా రాష్ట్రప్రభుత్వ విధానాలను 'జనశక్తి' ఖండిస్తోంది. పోరాడుతున్న మారుతి కంపెనీ కార్మికులకు తన సంఘీభావాన్ని ప్రకటిస్తోంది. ✤

అమెరికా సామ్రాజ్యవాద సైనికబలగాలు లిబియా అధ్యక్షుడు గఢాఫీని కాల్చిచంపటాన్ని ఖండించండి

ఐక్యరాజ్యసమితి భద్రతామండలి ద్వారా లిబియాపై 'విమానాలు ఎగరరాని ప్రాంత'మన్న తీర్మానాన్ని చేయించి, తద్భిన్నంగా అమెరికా నాయకత్వంలోని సామ్రాజ్యవాద నాటో కూటమి లిబియాపై మార్చి 19న వైమానిక సైనిక దాడులకు పూనుకుంది.

లిబియా ప్రజలపై గఢాఫీ ప్రభుత్వ నిర్బంధకాండను అడ్డుకుని ఆ దేశ పౌరులను రక్షించే 'మహత్తర కర్తవ్యాన్ని' నెరవేర్చటమే తమ లక్ష్యమని, తదనుగుణంగా గఢాఫీని ప్రభుత్వం నుండి తొలగించటమే తన తక్షణ కర్తవ్యమనీ ఒబామా నాయకత్వంలోని అమెరికా సామ్రాజ్యవాద పాలకులు బరితెగించి, నిస్సిగ్గుగా, బాహాటంగా ప్రకటించారు. గత 7 నెలలుగా లిబియాలో పెద్దఎత్తున వైమానిక దాడులు సాగిస్తూ, బాంబులు, క్షిపణులు ప్రయోగిస్తూ బీభత్సాన్ని సృష్టిస్తున్నారు.

ప్రపంచ టెర్రరిస్టుగా, ప్రపంచంలోని వివిధ దేశాలన్నింటినీ తన ఆధిపత్యంతో శాసించాలనుకొంటూ అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ఇరాన్, ఆఫ్ఘనిస్థాన్‌లపై టెర్రరిజంపై పోరు సాకుతో ఏక పక్ష యుద్ధాలకు తెగపడింది. పసిపిల్లలతో సహా లక్షలాదిమంది హననానికి కారణమైంది. ప్రపంచ దేశాలలో తన ఆధిపత్యాన్ని సవాలు చేసే దేశాలన్నింటినీ టెర్రరిస్టు దేశాలుగా ప్రకటిస్తూ అమెరికా ఆర్థికదిగ్బంధనాలు విధిస్తున్నది-సైనికదాడులు సాగిస్తున్నది. అల్‌ఖైదాతో సంబంధాలున్న టెర్రరిస్టులకు ఆశ్రయమిస్తున్నాడని గడాఫీపై అమెరికా ఆరోపణ చేయటం కూడా ఆ కోవలోనిదే.

కనుక, కేవలం ఆర్థిక ప్రయోజనాలు, చమురు వనరుల స్వాధీనం కోసం మాత్రమేగాక ప్రపంచ దేశాలపై ఆధిపత్యం నెరపాలనే తన వ్యూహాత్మక లక్ష్యానికనుగుణంగా అమెరికా ఈ దురాక్రణ యుద్ధాలకు పాల్పడు తున్నదనేది స్పష్టమే.

గఢాఫీ దుర్మార్గాల గురించి మాట్లాడేటప్పుడు-లిబియాలో ఎలాంటి ప్రభుత్వముండాలో నిర్ణయించవలసింది లిబియా ప్రజలు మాత్రమే తప్ప అమెరికా, యూరపు సామ్రాజ్యవాదులు కాదని సి.పి.ఐ.(ఎం-ఎల్) స్పష్టం చేస్తున్నది.

లిబియా అధ్యక్షుడు గఢాఫీని అమెరికా సామ్రాజ్యవాద నాటో కూటమి సేనలు కాల్చి చంపటాన్ని సిపిఐ (ఎం-ఎల్) తీవ్రంగా ఖండిస్తున్నది-సద్దాం, గఢాఫీలను చంపడంపై అంతర్జాతీయ న్యాయవేదికపై అమెరికా పాలకులను నేరస్తులుగా నిలిపి శిక్షించాలని డిమాండ్ చేస్తున్నది. లిబియా నుండి అమెరికా, నాటో సేనలు వెంటనే వైదొలగాలని, టెర్రరిజంపై పోరు పేరుతో అమెరికా సాగించే స్వార్థపర సైనిక దాడులను వెంటనే ఆపివేయాలని ప్రపంచ దేశాలన్నీ ముక్తకంఠంతో నినదించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది.

20-10-2011

పి. జస్వంతరావు

సిపిఐ (ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటి తరఫున

సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా మనదేశ పాలకులు చేపట్టిన మొదటి హరిత విప్లవం

భారతదేశ వ్యవసాయరంగంలో పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు పెరిగాయనీ, వ్యవసాయం పెట్టుబడిదారీ స్వభావం సంతరించుకున్నదనీ, ఫ్యూడలిజం అవశేషాలుగా మాత్రమే ఉందనీ రివిజనిస్టులు, నయా రివిజనిస్టులు ప్రచారం చేస్తున్నారు. దీనికి వారు అందరికంటే తామే ఎక్కువగా విమర్శించే, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల కనుసన్నలలో అమలుజరుగుతున్న హరిత విప్లవ ఫలితాలైన అధిక దిగుబడి విత్తనాలు, రసాయనిక ఎరువుల వాడకం, నీటిపారుదల పెరుగుదల, ట్రాక్టర్ల పెరుగుదలవంటి వాటినే చూపుతున్నారు. వీటిని లోతుగా పరిశీలించవలసివుంది.

మొదట వ్యవసాయ రంగంలో ప్రవేశించిన ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని పరిశీలిద్దాం. దీనిని హరిత విప్లవమని పిలుస్తున్నారు. 1960 దశాబ్దం మధ్యభాగంలో ఇది ప్రారంభమైంది. దీనిలో ముఖ్యమైన అంశం అధికదిగుబడి విత్తనాలను ప్రవేశపెట్టడం. ఈ అధిక దిగుబడి విత్తనాలు ఎంతమేరకు విస్తరించాయో **టేబుల్ నెం.1** చూపుతుంది.

వ్యవసాయ ఉత్పత్తిలో సగానికిపైగా ఉన్న వరి, గోధుమ పంటలలో ఇవి ఎక్కువగా విస్తరించాయని అంకెలు చూపుతున్నాయి. వరి పంటభూమిలో 40శాతం, గోధుమ పంటభూమిలో 75 శాతం వరకూ ఇవి విస్తరించాయి. ఆరవ ప్రణాళికలో యివి వరిపంట భూమిలో 62 శాతం వరకూ, గోధుమ పంటభూమిలో 83 శాతం వరకూ విస్తరింపచేయటం లక్ష్యంగా వుంది. మొత్తం ఆహార ధాన్యాల పంటభూమిలో 41శాతం వరకు ఇవి విస్తరించాయి.

అధిక దిగుబడి విత్తనాలతోపాటు, రసాయనిక ఎరువులు, పురుగుల మందులు, వ్యవసాయ యంత్రాలు కూడా గణనీయంగా పెరిగాయి. 1952-53 నుండి 1965-66 వరకూ 14 సంవత్సరాలలో 5,228 వేల టన్నుల ఎరువులు వాడగా 1966-67 నుండి 1979-80 వరకూ 14 సంవత్సరాల కాలంలో 35487 వేల టన్నుల ఎరువులు వినియోగించబడ్డా రసాయనిక ఎరువుల పురుగుల మందుల వినియోగం ఏమీలేని స్థితినుండి ఇటీవలి కాలంలో సంవత్సరానికి 60వేల టన్నులకు పెరిగింది.

1950-51 నుండి 1965-66 మధ్య నీటిపారుదల సౌకర్యం పొందిన భూమి వైశాల్యం 11 మిలియన్ హెక్టారులకు పెరగగా 1965-66 నుండి 1979-80 మధ్య 22 మిలియన్ హెక్టారులు పెరిగింది. అంటే రెట్టింపు అయింది.

1966లో 53వేల ట్రాక్టర్లున్నాయి. 1978 నాటికి అవి 367 వేలకు పెరిగాయి.

1966లో 470వేల ఆయిలు ఇంజన్లు ఉండగా 1974 నాటికి 1754 వేలకు పెరిగాయి. అదే కాలంలో కరెంటు ఇంజన్ల సంఖ్య 415 వేలనుండి 2786 వేలకు పెరిగింది.

అలాగే హరిత విప్లవానికి ముందు 14 సంవత్సరాలలో వ్యవసాయ పరిశోధనకు 11 కోట్లు వెచ్చించగా హరిత విప్లవం తర్వాత 14 సంవత్సరాలలో 440 కోట్లు వెచ్చింపబడింది. అలాగే వ్యవసాయ విద్యపై ఖర్చు 25 లక్షల నుండి 67 కోట్లకు పెరిగింది.

ఈ "అభివృద్ధి" అంతా సాధించిన ఫలితాలేమిటి? ఇంత పెద్దఎత్తున సాగించిన అభివృద్ధి వ్యవసాయోత్పత్తులను ఏ మేరకు పెంచింది? "అభివృద్ధి"ని పైన పోల్చిన విధంగానే ఫలితాలనుకూడా హరిత విప్లవానికి ముందు, తర్వాత 14 సంవత్సరాల కాలంతో పోలిస్తే బండారం బయటపడుతుంది. **(టేబుల్ నెం.2 చూడండి)**

వరిపంట దిగుబడి మొదటి ప్రణాళికా కాలంలో 22శాతం పెరిగింది. రెండవ ప్రణాళికలో 12శాతం పెరిగింది. మూడవ ప్రణాళికా కాలంలో 8 శాతం పెరిగింది. కాగా హరిత విప్లవం తర్వాత సంవత్సర ప్రణాళికల కాలంలో సంవత్సరానికి 0.7శాతం మాత్రమే పెరిగింది. నాల్గవ ప్రణాళికలో ఇది 12 శాతం వుంది. 5వ ప్రణాళికలో పెరుగుదల 8 శాతానికి తగ్గింది. 1979-80లో ఉత్పత్తి ఐదవ ప్రణాళికకంటే 10శాతం తగ్గింది. అంటే 1966 ముందు వరి దిగుబడి పెరుగుదల హెచ్చుగా ఉండగా ఆ తర్వాత పెరుగుదల పడిపోయింది. వరి భారతదేశంలో ముఖ్యమైన పంట అని అందరికీ తెలుసు. మొదటి, రెండవ, మూడవ ప్రణాళికల కాలంలో గోధుమ దిగుబడి వరుసగా 13,3,10 శాతం పెరిగింది. 1966 తర్వాత దిగుబడి పెరిగింది. సంవత్సరిక ప్రణాళికలలో 27శాతం, నాల్గవ ప్రణాళికలో 20శాతం, ఐదవ ప్రణాళికలో 13 శాతం పెరిగింది.

1960లలో పాలకులు ప్రవేశపెట్టిన 'సస్యవిప్లవ' వ్యూహం సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడి వ్యవసాయ రంగంలోకి ప్రవేశించటానికి వాహకంగా పనిచేస్తుందని కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి తన సుప్రసిద్ధగ్రంథమైన 'తాకట్టులో భారతదేశం'లో పేర్కొన్నారు. సస్యవిప్లవం-సామ్రాజ్యవాదుల చొరబాటును, వ్యవసాయరంగంపై వారిపట్టును పెంచిందనేది ఈ కాలంలో మరింతగా రుజువైంది.

నూతన సంకర జాతి విత్తనాలు, రసాయన ఎరువుల వాడకం, రసాయన పురుగుమందుల వినియోగం, వ్యవసాయంలో యంత్రాల వాడకం వంటి చర్యల ద్వారా సామ్రాజ్యవాద కంపెనీలు పెద్దఎత్తున లాభాలార్జించగా మరోవైపున రైతాంగానికి వ్యవసాయ ఖర్చులు తడిసి మోపెడయ్యాయి. అంకెల్లో దిగుమతులు పెరిగినట్లు కన్పిస్తున్నా, పంట ఖర్చులు విపరీతంగా పెరగటంతోపాటుగా సామ్రాజ్యవాద శక్తులు మార్కెట్లను తమ చేతుల్లో నుంచుకొని గిట్టుబాటు ధరలు కల్పించకపోవటంతో అనతి కాలంలోనే రైతాంగం అప్పులపాలయ్యారు. గత రెండు దశాబ్దాల కాలంలో 3 లక్షలమందికిపైగా రైతులు ఆత్మహత్యల పాల్పడ్డారు.

1983 జూన్ 5 జనశక్తిలో ప్రచురితమైన ప్రస్తుత వ్యాసం 1980ల నాటికి సస్యవిప్లవం అమలు తీరుతెన్నులను గణాంకాలతో వివరించింది. పంట ఉత్పత్తులు కొన్నింటిలో పెరిగాయంటే కూడా వాతావరణ పరిస్థితులు అనుకూలించటంతో పాటు సన్నకారు, చిన్నకారు రైతులు శ్రద్ధగా చేసిన వ్యవసాయ ఫలితంగానే అది సాధ్యమైందని అనేక విశ్లేషణలు వెల్లడించాయి.

సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ వేగవంతమైన కాలంలో 1990ల తర్వాత నుండీ సామ్రాజ్యవాదం వ్యవసాయ రంగాన్ని కబళించే ప్రయత్నం చేస్తున్నది. కాంట్రాక్టు, కార్పొరేట్ వ్యవసాయాల పేరుతో బి.టి. విత్తనాలు, జన్యు మార్పిడి విత్తనాలు, మరో పైరు పచ్చ విప్లవాల హోరుతో ప్రకటిస్తున్న వ్యూహాలన్నీ రైతులను మరింతగా కునారిల్ల జేస్తున్నాయని ప్రస్తుత పరిణామాలు రుజువు చేస్తున్నాయి.

– సంపాదకుడు

టేబుల్ నెం-1 (మిలియన్ హెక్టారులలో)

పంట	వివిధ పంటల క్రింద మొత్తం భూమి	1978-79లో అధిక దిగుబడి విత్తనాల క్రింద		1984-85 నాటికి తలపెట్టిన లక్ష్యం	
		భూమి	శాతం	భూమి	శాతం
వరి	40.48	16.90	40	25.00	62
గోధుమ	22.64	16.10	75	19.00	83
మొక్కజొన్న	5.76	2.10	40	2.00	34
జొన్న	16.14	3.10	20	5.00	31
సజ్జ	11.39	2.90	25	5.00	44
మొత్తం	96.41	41.10	41	56.00	58

(భారత ప్రభుత్వపు ఇకనామిక్ సర్వే 1980-81 ఆధారంగా ఈ టేబుల్ కూర్పు చేయబడింది)

జొన్నపంట 1966కు ముందు బాగున్నది. మొదటి, రెండవ ప్రణాళికలలో 12, 14 శాతం పెరగగా మూడవ ప్రణాళికలో 2 శాతం తగ్గింది. 1966 తర్వాత పెరుగుదల రేట్లు హీనంగా వున్నాయి. సంవత్సర ప్రణాళికల కాలంలో 7 శాతం పెరుగగా నాల్గవ ప్రణాళికలో 7శాతం తగ్గిపోయింది. ఐదవ ప్రణాళికలో 39శాతం పెరిగింది.

సజ్జపంటకు సంబంధించి మొదటి ప్రణాళికలో 7 శాతం పెరిగింది. రెండవ ప్రణాళికలో 2 శాతం తగ్గింది. తిరిగి మూడవ ప్రణాళికలో 13 శాతం పెరిగింది. సంవత్సర ప్రణాళికల కాలంలో 6 శాతం పెరిగింది. నాల్గవ ప్రణాళికలో 30శాతం పెరిగింది. కాగా ఐదవ ప్రణాళికలో 3 శాతం తగ్గింది 1979-80లో 18శాతం తగ్గింది.

మొక్కజొన్నలో 1966కు ముందు 37, 14, 16 శాతం పెరుగుదల వుంది. కాగా ఈ పెరుగుదల సంవత్సర ప్రణాళికలలో 1.8 శాతానికి నాల్గవ, ఐదవ ప్రణాళికలలో 3,4,1.4 శాతాలకు తగ్గింది. 1979-80లో 10శాతం తగ్గిపోయి మూడవ ప్రణాళికా కాలంనాటికన్నా కూడా తగ్గిపోయింది.

పప్పుధాన్యాలకు సంబంధించి 1966కు ముందు 8,4,5,7 శాతం పెరిగింది. కానీ హరితవిప్లవం తర్వాత ఇది బాగా పడిపోయింది. సంవత్సర ప్రణాళికలలో అదేస్థాయిలో వుండి నాలుగు ఐదు ప్రణాళికలలో 5,3శాతం మాత్రమే పెరిగింది. 1979-80లో విపరీతంగా 24 శాతం తగ్గిపోయింది.

నూనెగింజలు మొదటి ప్రణాళికలో 3 శాతం తగ్గాయి. రెండవ ప్రణాళికలో 10శాతం పెరిగి మూడవ ప్రణాళికలో 4.5 శాతం తగ్గాయి. సంవత్సర ప్రణాళికల కాలంలో ఇంకా 2 శాతం తగ్గి 1950-51 నాటి స్థాయికంటే కూడా పడిపోయాయి. నాలుగు, ఐదు ప్రణాళికలలో 11, 7 శాతం పెరిగాయి. అయితే 1979-80లో 16శాతం తగ్గిపోయింది.

మొత్తంగా పరిశీలిస్తే పెద్దఎత్తున సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని ప్రవేశపెట్టిన ఫలితంగా జరిగిన అభివృద్ధి చెప్పుకోదగినదిగా ఏమీలేదు. కొన్ని ధాన్యాలలో కొన్నిసార్లు పెరుగుదలరేటు కనిపించినప్పటికీ దానికి అనుకూల వాతావరణమే ప్రధాన కారణంగా ఉంది. కనుకనే మిగిలిన కాలంలో అవి ఆ పెరుగుదల దరిదాపులలో కూడా లేకుండా వున్నాయి. ఉదా:జొన్న. మొత్తంగా ఉత్పత్తి పెరుగుదల రేటును చూస్తే హరిత విప్లవం తర్వాతి కాలంకన్నా హరిత విప్లవం ముందు కాలం ఎక్కువ పెరుగుదలను సాధించింది. మొదటి, రెండు, మూడు ప్రణాళికలలో 16,8,6 శాతం పెరుగుదల వుండగా సంవత్సర ప్రణాళికలలో ఉత్పత్తి 4 శాతం తగ్గిపోయింది. నాలుగు, ఐదు ప్రణాళికలలో 10,9 శాతం పెరిగింది. కానీ తిరిగి ఉత్పత్తి 8 శాతం తగ్గిపోయింది.

టేబుల్ నెం-2 పంటల దిగుబడి (హెక్టారుకు కేజీలు)

కాలం	వరి	గోధుమ	జొన్న	సజ్జ	మొక్కజొన్న	పప్పులు	నూనె గింజలు
1950-51	668	665	353	288	547	441	481
మొదటి ప్రణాళిక	817	738	436	309	750	474	465
రెండవ ప్రణాళిక	915	757	497	303	857	493	510
మూడవ ప్రణాళిక	986	834	486	342	1000	466	487
సంవత్సర ప్రణాళికలు							
1966-69	992	1062	527	363	1018	468	477
నాలుగవ ప్రణాళిక	1112	1272	488	476	1052	491	541
ఐదవ ప్రణాళిక	1201	1437	669	462	1066	505	579
1979-80	1082	1436	685	377	966	385	523

(ఆరవ ప్రణాళిక ముసాయిదానుండి కూర్పు చేయబడినవి)

అంకెలనలా ఉంచి వాస్తవంలో ఇది ప్రజా జీవనాన్ని మెరుగుపరిచిందేమో పరిశీలించుదాం. అధికార ప్రకటనల ప్రకారమే, అధిక ఉత్పత్తి జరిగిన సంవత్సరాలలో దారిద్ర్యం తాండవించింది. ఆకలి చావులు సంభవించాయి. కనీసం లెక్కలలోనన్నా తలసరి ఆహారధాన్యాల ఉత్పత్తి పెరగలేదు.

ఇన్నివేలకోట్ల రూపాయల ఖర్చు తర్వాత ఎందుకు ఈ పరిస్థితి ఏర్పడింది? అభివృద్ధి రేటు నానాటికి ఎందుకు తీసికట్టు అవుతున్నది?

మొదటి కారణం హరిత విప్లవం సామ్రాజ్యవాదుల కనుసన్నలలో అమలుజరపబడటం. వారి దోపిడీ ప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా భారతదేశ వ్యవసాయ రంగాన్ని మలుచుకొనటంకోసం యిది జరిగింది. దీనికి భారత పాలకవర్గాలు, వారి ప్రతినిధి అయిన భారత ప్రభుత్వమూ తోడ్పడ్డాయి.

హరిత విప్లవంలో ప్రధానమైన అధిక దిగుబడి విత్తనాలను ప్రవేశపెట్టడంతోనే సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ యిమిడి వుంది. వ్యవసాయ పరిశోధనకు, విద్యకు మొత్తం రు.507 కోట్లు ఖర్చుపెట్టారు. ఇదంతా సామ్రాజ్యవాదులు అప్పుగా యిచ్చిందే. వీటి ద్వారా అధిక దిగుబడి విత్తనాలను తయారుచేశారు. సెంట్రల్ రిసెర్చి ఇన్‌స్టిట్యూట్ డైరెక్టరు 1966 మార్చి 15న ఇండియన్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ అగ్రికల్చరర్ రిసెర్చి డైరెక్టరు జనరల్‌కు వ్రాసిన లేఖలో ఇలా హెచ్చరించారు. "దేశంలో యిప్పుడు విస్తృతంగా ప్రవేశ పెట్టబోతున్న కొత్తరకపు విత్తనాలకు చీడలు ఎక్కువగా పడతాయి. విస్తృతమైన పరిశోధనలు జరిపేవరకూ వాటిని ఆపివేయాలి" (బిజినెస్ స్టాండర్డు 5-11-82) ఈ హెచ్చరికను పట్టించుకోక పోవటమేకాక ఆ లేఖ వ్రాసిన శాస్త్రజ్ఞుడిని వేధింపుకు గురిచేశారు. ఈ 16 సంవత్సరాల రైతాంగపు అనుభవం ఆ శాస్త్రజ్ఞుని హెచ్చరిక సరైనదని నిరూపించింది.

బియ్యం పరిశోధనలో నిపుణుడు ఆర్.హెచ్. రిచారియా ఇలా చెప్పాడు. "ఈ అధిక దిగుబడి విత్తనాలలో అత్యధిక భాగం టిఎన్-1 లేక ఐఆర్-8 నుండి జనించాయి. కనుక వాటిలో కురచ జీనులున్నాయి. దీనివల్ల అవి త్వరగా చీడలకు గురవుతాయి". (పై పత్రిక నుండి) ఆయనే మరొక సమయంలో పైకారణం రీత్యానే వాటికి సరైన సమయంలో నీరు సరఫరా కావాలనీ, ఎక్కువ రసాయనిక ఎరువులు వాడాలని వ్రాశారు.

రసాయనిక ఎరువులు వాడకుండానే సాంప్రదాయక పద్ధతులలో సాగుచేసినప్పటికీ అధిక దిగుబడిని యిచ్చే విత్తనాలను మధ్యప్రదేశ్‌లో కనుగొన్నారనీ అయినప్పటికీ వ్యవసాయాభివృద్ధికి ప్రభుత్వ కార్యక్రమంలో రసాయనిక ఎరువులు వాడితే తప్ప అధికదిగుబడి నివ్వని విత్తనాలను ప్రచారం చేశారనీ, అందువల్ల వీటిని అధిక దిగుబడి విత్తనాలు (High yeilding varieties) అని పిలవటంకంటే (ఎరువులకు) అధికంగా స్పందించే విత్తనాలు (High Response varieties)అని పిలవటం సమంజసంగా వుంటుందని శ్రీ భారత్ డోగ్రా వ్రాశారు(బిజినెస్ స్టాండర్డు 22-12-82).

ఈ అధిక దిగుబడి విత్తనాల ద్వారా సామ్రాజ్యవాదులు తమ రసాయనిక ఎరువులు, పురుగుల మందులకు మార్కెట్లను ఏర్పరచుకున్నారు. వాటితో రైతాంగాన్ని దోచుకున్నారు. దళారీ బూర్జువావర్గంతో కలిసి దేశంలో రసాయనకి ఎరువుల ఫ్యాక్టరీలను పెట్టారు. దీనితోపాటు విదేశాలనుండి దిగుమతులు కూడా పెరుగుతూనేవచ్చాయి. ఈ అధిక దిగుబడి విత్తనాలకు కావలసిన నీటి సరఫరాకు అప్పులిచ్చి ప్రాజెక్టులు కట్టించారు. తమ అవసరాలకు అనుగుణంగానే వాటికి నిధులను ఇస్తూ, అవి ఆలశ్యం అయ్యేటట్లు చూసి వాటి నిర్మాణ ఖర్చులను విపరీతంగా పెంచివేశారు. ఆరవ ప్రణాళికలో పూర్తిచేయాలనుకున్న 64 నీటి పారుదల ప్రాజెక్టులలో 31 ప్రాజెక్టులు ప్రణాళిక తర్వాత 6 సంవత్సరాలకు కానీ పూర్తికావు. మిగిలిన వాటి సంగతి తెలియదు. ఫలితంగా వాటి నిర్మాణ ఖర్చులు 7 రెట్లుకు పైగా పెరుగుతాయి. ఉదా॥ నాగార్జునసాగర్ ప్రాజెక్టు అంచనాలు రు.92 కోట్ల నుండి రు.533 కోట్లకూ, శ్రీరాంసాగర్ ప్రాజెక్టు అంచనాలు రు.40 కోట్లనుండి రు.435 కోట్లకూ పెరిగాయి. (బిజినెస్ స్టాండర్డు 16-5-83). ఈలోగా ఈ అప్పులపై వడ్డీలను చెల్లించడానికి భారత ప్రభుత్వం తిరిగి

(తరువాయి 7వ పేజీలో)

కార్పొరేట్ సేద్యాన్ని సుగమం చేయటమే ఇందిర 'జలప్రభ' ఉద్దేశ్యం

ఇందిర 'జలప్రభ' పధకాన్ని ప్రకాశం జిల్లా ఎర్రగొండపాలెంలోని జంగాలపల్లిలో రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి కిరణ్‌కుమార్‌రెడ్డి, గ్రామీణాభివృద్ధి శాఖా మంత్రి మాణిక్య వరప్రసాద్‌లు అట్టహాసంగా ప్రారంభించారు. ఈ పధకం నిరుపేదలకు జీవనోపాధిని కల్పిస్తుందని, ఆదాయ హామీ ఉంటుందని పధకాన్ని కొనియడారు.

మహాత్మాగాంధీ జాతీయ గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పధకం క్రింద ఇందిర 'జలప్రభ' పధకం ద్వారా 50లక్షల ఎకరాల సారహీనవైున బీడు భూములను సాగుకి అనుగుణంగా అభివృద్ధి చేయటం పధకం లక్ష్యంగా ప్రకటించారు. అభివృద్ధి చేసే భూముల్లో 30 లక్షల ఎకరాలు ఎస్.సి., ఎస్.టి.లకు చెందిన నిరుపేదల భూములు ఉన్నట్లు మంత్రి తెలియచేశారు. 18 వందల కోట్ల రూపాయలతో పధకం పనులు పూర్తిచేస్తామన్నారు.

ఇందిర జలప్రభ పధకం అమలు ఎలా ఉన్నా, ఒక వాస్తవం మాత్రం బహిర్గతమైయింది. ఇప్పటి వరకు భూసంస్కరణల చట్టం క్రింద పంచిన మిగులు భూములుగాని, విడతలవారీ పంపిణీ భూములుగాని సేద్యయోగ్యమైనవికావని జలప్రభ పధకం తేటతెల్లం జేస్తున్నది. పంపిణీచేశామని ప్రభుత్వం చెబుతున్న లక్షలాది ఎకరాల భూముల్లో 80 శాతం పైగా సేద్యానికి పనికిరాని, నీటి వసతులులేని రాళ్ళురప్పలతో కూడిన బీడు భూములేనన్న విమర్శ వాస్తవమని రుజువైయింది. పేదలకు పంపిణీచేశాని చెప్పుకొంటున్న భూములే కాకుండా ఇంకా 60 లక్షల ఎకరాల సేద్యయోగ్యమైన భూములు ఉన్నాయని రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే నియమించిన కోనేరు రంగారావు భూ కమీషన్ ప్రకటించింది. వాటిని పేదలకు పంపిణీ చేయాలని పేర్కొంది. అయినా ఆ భూముల పంపిణీకి ప్రభుత్వం ముందుకు రాలేదు. సేద్యయోగ్యమైన భూములు పంపిణీ చేయకుండా నిరుపయోగమైన భూములు పంపిణీ చేశామనిపించటం భూసంస్కరణల అమలు తీరుకి అద్దం పడుతున్నది.

సొంత ఆస్థి లేని నిరుపేదలకు భూములు పంపిణీ చేసేటప్పుడు, ఆ భూములను సేద్యం చేయటానికి అవసరమైన అన్ని వసతులనూ పేదలకు ప్రభుత్వం కల్పించాల్సిఉంది. అప్పుడే వారు ఆ భూములను సేద్యం చేయగలుగుతారు. రాష్ట్ర పాలకులకు అటువంటి విధానం లేదు. భూములకు నీటి వసతిని, పంటరుణాలను, సేద్యపు పరికరాలను అందచేయటంలో ప్రభుత్వం పూర్తిగా విఫలమైంది. పనికిరాని భూములకు పట్టాలు ఇవ్వటంతో తన బాధ్యత తీరినట్లు వ్యవహరించింది. అందుకు పాలకుల వర్గ స్వభావమే కారణం. భూస్వాముల, సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీ ప్రయోజనాలు కాపాడేవారుగా ఉండటమే కాకుండా, స్వతహాగా భూస్వామ్య సామాజిక పునాది నుండి వచ్చినవారు ప్రభుత్వాధికారంలో ఉండటమే అందుకు కారణం. అందుకే పేదల భూపంపిణీకి వీరు వ్యతిరేకం. భూమి సమస్య బ్రద్దలై భూపోరాటాలకు దోవతీయకుండా ప్రక్కదారి పట్టించటానికి వారిని మభ్యపర్చే విధంగా భూసంస్కరణల చట్టాలను తీసుకొచ్చారు మినహా వేరుకాదు.

నిరుపయోగమైన భూములను ఇవ్వటం వలన, వాటిని సాగులోకి తీసుకొని రావటానికి పేదల దగ్గర పెట్టుబడి లేదు. ప్రభుత్వం ఇవ్వదు. అందువలన పేదలు సేద్యం చేయలేక భూమినుండి ఎటువంటి ఆదాయం పొందలేకపోయారు. సేద్యం చేయలేని భూములు ఉన్నా ప్రయోజనం లేదని భావించిన కొంతమంది పేదలు, కుటుంబ అవసరాల రీత్యా భూస్వాములకు, సంపన్నవర్గాలకు, పెత్తందార్లకు తమ భూములను, పట్టాలను అప్పగించి వారు యిచ్చిన మేరకు డబ్బులు తీసుకొన్నారు. ఈ విధంగా పేదల భూములు అన్యాక్రాంతమైనాయి. అసైన్డ్ చట్టాన్ని కూడా సవరించి ఆ భూములను కొనుగోలు చేసిన వారికి ప్రభుత్వం చట్టబద్ధత కల్పించింది. ఈ వాస్తవాలను కప్పిపుచ్చుతూ పేదలకు భూములు యిచ్చినా సేద్యం చేయటంలేదని, అవి అన్యాక్రాంత మౌతున్నాయని పాలకులు దుష్ప్రచారం చేస్తూ భూసంస్కరణలకే తిలోదకాలు యిచ్చేందుకు పూనుకున్నారు.

ఇందిర జలప్రభ పధకానికి 18 వందల కోట్లు ఖర్చుచేయనున్నట్లు ప్రకటించారు. ఇందులో 887 కోట్లు నాబార్డు రుణంగా యిచ్చేందుకు అంగీకరించి ఇప్పటికే 400 కోట్లు మంజూరు చేసింది. మిగతా మొత్తాన్ని గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పధకం నిధుల నుండి మంజూరు చేస్తారు. ఈ పధకం క్రింద మెదటి దశలో 10 లక్షల ఎకరాల్లో మరమ్మత్తులు చేపడుతున్నట్లు ప్రకటించారు. ఇందులో 3.30 లక్షల ఎస్.సి కుటుంబాలకు చెందిన 5 లక్షల ఎకరాలు, 2.37 లక్షల ఎస్.టి కుటుంబాలకు చెందిన 4.32 లక్షల ఎకరాలను, 6,215 బి.సి కుటుంబాలకు చెందిన 9,347 ఎకరాలను, 7,285 ఇతర కులాల కుటుంబాలకు చెందిన 8,114 ఎకరాలను ఇందులో చేర్చారు. పదెకరాలను ఒక బ్లాకుగా నిర్ణయించి పనులు చేస్తామంటున్నారు. లబ్ధిదారులను గ్రామ సభల ద్వారా జిల్లా నీటి యాజమాన్యం ద్వారా ఎంపిక చేసినట్లు ప్రకటించారు. గొట్టపు బావులు, బోర్‌వెల్‌ల ద్వారా భూములకు నీరు సప్లయ్ చేస్తామని అధికారులు చెబుతున్నారు. ఇప్పటికే భూగర్భజలాలను అతిగా వినియోగించిన గ్రామాల్లో ఇందుకు అనుమతించరు. భూగర్భ జలాల సామర్థ్యం పెంచేందుకు సమర్ధవంతగా చర్యలు తీసుకొన్న తర్వాతనే అన్ని రకాల భూగర్భ జలనీటి పారుదల వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేస్తామని చెబుతున్నారు.

పేదలకు పంచిన భూముల్లో ఎక్కువభాగం నీటి సౌకర్యంలేని ప్రాంతాల్లోనే ఉన్నాయి. వ్యవసాయానికి భూగర్భజలాలను ఎక్కువగా వినియోగించుకోవటం వలన అవి అడుగంటి పోయాయి. అనేక ప్రాంతాల్లో అసలు నీరు పడని పరిస్థితి ఉంది. అందువలన సాగునీటి వసతి ఏమేరకు కల్పించబడుతుందనేది అనుమానమే. దీన్ని గమనిస్తే పధకం ఎంతమేరకు అమలు జరుగుతుందన్న ప్రశ్న ముందుకు వస్తున్నది.

ఈ పధకం క్రింద సాగుచేసే భూముల్లో కూరగాయలు, పండ్లు, పూలు మరియు ఇతర మెట్ట పంటలకు మాత్రమే అనుమతిస్తారు. వరిలాంటి పంటలు ఈ భూముల్లో నిషేధమని స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు. దీని వెనుక ప్రపంచ బ్యాంకు ఆదేశాలు ఉన్నాయనేది స్పష్టం.

ప్రజావసరాలను పట్టించుకొనే ఏప్రభుత్వమైనా సేద్యాన్ని అభివృద్ధి చేసి ప్రజల ఆహార అవసరాలను తీర్చటం ధ్యేయంగా పెట్టుకొంటుంది. దేశంలో కోట్లాది మంది పేదలు అర్ధాకలితోనూ, చెత్తకుండీల్లో విసిరిపారేసిన ఎంగిలి మెతుకులు ఏరుకొని తింటూ భయానకమైన జీవితాలు గడుపుతున్నారు. గోదాముల్లో బియ్యం ముక్కిపోయి కుళ్ళిపోతున్నా పేదలకు మాత్రం పంచటంలేదు. సుప్రీమ్‌కోర్టు పంచమని చెప్పినా సాధ్యంకాదని ప్రభుత్వం తెగేసి చెబుతున్నది.

సామ్రాజ్యవాదుల-ముఖ్యంగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల-అనుంగు సంస్థ అయిన ప్రపంచ బ్యాంకు మన దేశంలో ఆహార ధాన్యాల పంటల విస్తీర్ణం తగ్గించాలని, అమెరికా నుండి ఆహార ధాన్యాలను దిగుమతి చేసుకోవాలని, ఆహార పంటల స్థానే పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లోని సంపన్నులకు అవసరమైన కూరగాయలు, పండ్లు, పూలు మరియు వారి ఇంధన అవసరాలకు అవసరమైన ఇథనాల్ తయారీకి ఉపయోగించే మొక్కజొన్న, సోయాబిన్ లాంటి పంటలు పండించమని భారత పాలకులను ఆదేశిస్తున్నది. అంతేకాకుండా చిన్న,సన్నకారు రైతుల సేద్యం నష్టదాయకమని, వారి భూములను కాంట్రాక్టు-కార్పోరేట్ సంస్థలకు అప్పగించే విధానాలను అమలు చేయాలని ఆదేశిస్తున్నది. దాని ఆదేశాలను ప్రభుత్వం అమలు జరుపుతున్నది. ఎరువుల, పురుగుమందుల,విత్తనాల ధరలను విపరీతంగా పెంచుతూ సేద్యపు ఖర్చులు పెరిగేలా చేస్తున్నది. పంటలకు గిట్టుబాటు ధరలు, మార్కెట్ సౌకర్యం కల్పించకుండా, పెట్టుబడికూడా రాని పరిస్థితి కల్పించి వ్యవసాయం దండగమారిదన్న అభిప్రాయం రైతుల్లో కల్పించే ప్రయత్నం చేస్తున్నది. ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానాల ఫలితంగా 2010-11 సంవత్సరంలో ఆహార ధాన్యాల క్రింద ఉన్న మొత్తం భూమి విస్తీర్ణం 42.80 లక్షల హెక్టార్లుకాగా, 2011-12 సంవత్సరంలో 41.02 లక్షల హెక్టార్లకు పడిపోయింది. ఇదే కాలంలో మొత్తంగా ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తి 102.66 లక్షల టన్నుల నుండి 97.44 లక్షల టన్నులకు పడిపోయింది. వరి పంట ఉత్పత్తి 82.05 లక్షల టన్నులనుండి 77 లక్షల టన్నులకు పడిపోయింది. ఇదే క్రమములో విదేశాల నుండి లక్షలాది టన్నుల ఆహార ధాన్యాలను అధిక ధరచెల్లించి దిగుమతి చేసుకోవలసిన దుస్థితికి నెట్టబడ్డాము.

ఇందిర జలప్రభ పధకం క్రింద వరిలాంటి అహార పంటలను నిషేదించటం వెనుక పైన పేర్కొన్న అంశాలు దాగి ఉన్నాయి. ఇక్కడి నుండి పండ్లు, కూరగాయలు, పూలు పెట్టుబడిదారీ దేశాలకు ఎగుమతులు చేసేందుకు ప్రపంచ బ్యాంకు సూచనల మేరకు వాటి విస్తీర్ణం పెంచమని ప్రభుత్వం పోత్సహిస్తున్నది.

ఇన్ని సంవత్సరాలుగా పేదల భూముల గురించి పట్టించుకోని ప్రభుత్వం ఇప్పుడు వారి ఉద్ధరణకోసం ఇందిర జలప్రభ పధకాన్ని ప్రవేశ పెట్టానని చెప్పటం వెనుక వేరే ప్రయోజనాలు ఉన్నాయి. ఈపధకం క్రింద 10 ఎకరాలను ఒక బ్లాక్‌గా చేయటం అందులో భాగమే. చిన్న కమతాలకన్నా పెద్ద కమతాలు లాభదాయకమని, అలాంటి వ్యవసాయం పేదరైతులు చేయలేరు కాబట్టి, వారి భూములు కాంట్రాక్టు సేద్యానికి అప్పగించమని రైతులపై ప్రభుత్వం వత్తిడి తీసుకొస్తున్నది. మొదట ఇది లాభదాయకంగా కన్పించినా, అనతికాలంలో రైతులు తీవ్రమైన నష్టాలకు గురౌతూ, కార్పోరేట్ సంస్థల దోపిడీకి బలౌతారు. కుప్పం కాంట్రాక్టు సేద్యం దీన్నే ఋజువు చేసింది. చివరికి తమ భూములను రైతులు కార్పోరేట్ సంస్థలకు అప్పగించాల్సి వస్తుంది. ఇందిర జలప్రభ పథకం ద్వారా పేదల పేరుతో సేద్యయోగ్యంగా మార్చిన భూములు కార్పొరేట్ సంస్థల పరమయ్యే ప్రమాదం ఉంది.

ఇలాంటి ప్రమాదాలను పసిగట్టి అన్నికులాల్లోని పేదలందరూ, తాము సాగు చేసుకునేందుకు భూమిని పంపిణీ చేయాలని అంతేగాక, తమ భూములకు పూర్తిగా సాగునీరు అందించాలని, సేద్యానికి అవసరమైన అన్ని వనరులనూ అందించాలని, పంటలపై నిషేధం లేకుండా, తమ యిష్టమైన పంటలు వేసుకొనే స్వేచ్ఛ ఉండాలని, పండిన పంటలకు గిట్టుబాటు ధర, మార్కెట్ సౌకర్యం కల్పించాలని సమైక్య ఉద్యమం సాగించాలి. ✤

రైతుల ఆందోళనలను పోలీసు దమనకాండతో అణచివేస్తున్న పాలకులు-ప్రభుత్వాలు

మన దేశంలోని పాలక పార్టీలన్నీ తాము రైతుల శ్రేయస్సుకోసమే నిరంతరమూ పాటుపడుతున్నట్లు ప్రచారం చేసుకొంటూ వుంటాయి. రైతుల శ్రేయస్సుకోసం తాము చేపట్టబోయే పథకాల గురించి ప్రచారం చేస్తూ అనుక్షణం రైతాంగాన్నీ, వ్యవసాయరంగంపై జీవనాధారం పొందుతున్న గ్రామీణ ప్రజానీకాన్నీ వూరిస్తూ వుంటాయి. ప్రభుత్వాధికారంలోవున్న పాలకపార్టీలు కుప్పతెప్పలుగా రైతాంగానికి వాగ్దానాలను కురిపిస్తూవుంటాయి. తీరా రైతులు తమ సమంజసమైన, న్యాయబద్ధమైన కనీసపాటి డిమాండ్లను నెరవేర్చమంటూ, విధిలేని పరిస్థితుల్లో ఆందోళనలకు దిగినపుడు తమ నిజనైజాన్ని చూపిస్తాయి. ఆందోళన జరిపే రైతాంగపు డిమాండ్లను కనీసం సానుభూతితో విననైనా వినకుండా, వారిపైకి పోలీసులను ఉసికొల్పి, దమనకాండను జరిపించి, బలవంతంగా ఆ రైతుల నోర్మూయిస్తాయి. ప్రతిపక్షంలో వున్నప్పుడు పోలీసు దమనకాండను నిరసించినట్లు నటిస్తాయి. అధికారంలోవుంటే 'శాంతిభద్రతల'ను నిలబెట్టడంకోసం పోలీసులను ఉపయోగించక తప్పదంటూ, దమనకాండను సమర్థిస్తాయి.

ఇటీవలి రెండు నెలలకాలంలో జరిగిన కొన్ని ఉదంతాలను చూస్తే, ఈ పాలకులూ, పాలక పార్టీలూ, ప్రభుత్వాలూ ఆడుతున్న ఈ నాటకంయొక్క స్వభావం మనకు అర్థమవుతుంది.

మహారాష్ట్ర: రైతులపై పోలీసుల కాల్పులు-నలుగురి మృతి

మహారాష్ట్రలోని మావెల్ తాలూకాలోని పింప్రి-చించ్‌వాడ పారిశ్రామిక పట్టణవాడ ప్రజలకు నీటిని అందించటంకోసం ప్రభుత్వం ఒక ప్రాజెక్టును చేపట్టింది. ఈ ప్రాజెక్టు ద్వారా పేనా సరస్సుపై నిర్మించిన డ్యాంనుండి, నీటిని అందిస్తారు. అందుకుగాను, ప్రస్తుతం మావెల్ తాలూకాలోని 75 గ్రామాలనుండీ సాగే నీటికాలువ ప్రవాహాన్ని నిలిపివేసి, ఆ కాలువ ప్రవాహాన్ని వేరేప్రాంతంద్వారా తరలిస్తారు. ఇందువలన యింతవరకూ ఈ కాలవ క్రింద సాగుచేయబడుతున్న భూములన్నీ, సాగునీటి సరఫరా అందక ఎండిపోతాయి. అందువలన ఈ ప్రాజెక్టు అమలును నిరసిస్తూ, వేలాదిమంది రైతులు ఆగస్టు 9వ తేదీన పూణె-ముంబాయి ఎక్స్‌ప్రెస్ రహదారిపై, బీహార్ గ్రామంవద్ద బైఠాయింపు నిరసనకు దిగారు. ఇందువలన 10 కి.మీ. మేర ట్రాఫిక్ స్థంభించిపోయింది. తమ భూములకు సాగునీరు అందించే కాలువను మూసివేయవద్దనీ, ప్రాజెక్టుకోసం తమ భూములను స్వాధీనం చేసుకోవద్దనీ డిమాండు చేస్తూ, రైతులు ఈ నిరసనకు దిగారు. నిరసనకారులపై పోలీసులు పాశవికంగా దాడిజరిపారు. పోలీసులు జరిపిన కాల్పుల్లో 4 గురు రైతులు మరణించారు. 20మందికి పైగా తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. పోలీసులు ఎప్పుడు చెప్పే మాదిరిగానే నిరసనకారులు తమపై రాళ్ళు విసిరారనీ, అప్పుడు విధిలేక వారిని అదుపుచేయటంకోసం కాల్పులు జరపాల్సివచ్చిందనే కట్టుకథ వినిపించారు. తీరా ఆ కాల్పులు జరిపిన ఉదంతంపై తీసిన వీడియో భాగాల్లో చూస్తే, ఎటువంటి కవ్వింపుచర్యా రైతులనుండి లేకపోయినా, పోలీసులే అమానుషంగా అమాయక రైతులపై కాల్పులు జరిపినట్లు వెల్లడయింది. మోరేశ్వర్ సాథీ అనే రైతునైతే ముందే పోలీసులు పట్టుకొని, జీప్‌లోకి ఎక్కించుకొని కొంతదూరం తీసికెళ్ళి, వదలిపెట్టి అతడు తిరిగివస్తూండగా, వెనుకనుండి కాల్పులు జరిపి చంపినట్లు వెల్లడయింది. ఈ ఘటనను యిద్దరు ప్రత్యక్ష సాక్షులు వెల్లడించారు కూడా. నిజాలు వెల్లడి కావటంతో, తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో ప్రభుత్వం, ఈ పోలీసు కాల్పులకు బాధ్యులయిన యిద్దరు పోలీసు అధికార్లను సస్పెండు చేసింది. ఒక కారును ధ్వంసంచేసిన ఆరుగురు కానిస్టేబుళ్ళను సస్పెండు చేసింది. ఈ కంటితుడుపు చర్యద్వారా రైతులపై తాను జరిపించిన మారణహోమపు బాధ్యతనుండి మహారాష్ట్ర రాష్ట్రప్రభుత్వం తప్పించుకోజూస్తున్నది.

అసోం: రైతులపై పోలీసుల కాల్పులలో నలుగురి మృతి

తమ ఉత్పత్తులకు కనీస మద్దతు ధర కల్పించాలని డిమాండ్‌చేస్తూ అక్టోబర్ 9వ తేదీన అసోంలోని, దాదరంగ్ జిల్లాలోని దల్గాన్ వద్ద జనపనార రైతులు ఆందోళన చేపట్టారు. ఒక బిఘా భూమిలో జనపనార పండించినందుకు రైతుకు ఉత్పత్తి ఖర్చు 2,000 రూపాలవుతుంది. కానీ ప్రభుత్వం ప్రకటించిన మద్దతుధర కేవలం 1,650 రూపాయలు మాత్రమే. దాంతో అంతవరకూ 2,000 రూపాయలు చెల్లిస్తున్న వ్యాపారులు యిప్పుడు కేవలం 1,750 రూపాయలు మాత్రమే చెల్లిస్తామంటున్నారు. అందువలన జనపనార రైతులు కనీస మద్దతు ధరను 2,000 రూపాయలుగా ప్రకటించాలంటూ, ప్రభుత్వం తక్కువ మద్దతు ధరను ప్రకటించటాన్ని నిరసిస్తూ అక్టోబర్ 9న రహదారిపై బైఠాయింపు జరిపారు. వీరిని చెదరగొట్టేందుకు పోలీసులు కాల్పులు జరిపారు. ఆ కాల్పుల్లో నలుగురు జనపనార రైతులు మరణించారు. ఇరవైమంది తీవ్రంగా గాయపడ్డారు.

పంజాబ్: రైతుల ఆందోళనపై పోలీసుల లాఠీఛార్జీ

ఒక ప్రైవేటు థర్మల్ ప్లాంట్ నిర్మాణంకోసం, ప్రభుత్వం తమకు చెందిన 880 ఎకరాల సాగుభూమిని బలవంతగా స్వాధీనం చేసుకోవటాన్ని నిరసిస్తూ గోబింద్‌పురా, సిరిసివాల, జల్‌బేరా, బారేతా గ్రామాల్లోని రైతులు 17 ప్రజాసంఘాల సారధ్యంలో మానస, అమృత్‌సర్, జలంధర్ జిల్లాల డిప్యూటీ కమీషనర్ల కార్యాలయాలముందు, ఆగస్టు 22 నుండీ, ఏకకాలంలో బైఠాయింపు నిరసనను జరుపుతున్నారు. అయితే మానస జిల్లాలోగల గోబిందాపూర్‌లోని, డిప్యూటీ కమీషనర్ కార్యాలయంముందు బైఠాయింపు నిరసనజరుపుతున్న రైతులు నిద్రిస్తున్న సమయంలో, ఎటువంటి కవ్వింపు చర్యలూ లేకపోయినా ఆగస్టు 25న పోలీసులు ఒక్కసారి విరుచుకుపడి రైతులపై లాఠీఛార్జి జరిపి డజన్ల మందిని గాయపర్చారు. హఠాత్తుగా తమమీదపడ్డ పోలీసుల దాడికి హతాశులైన, రైతులు పోలీసుల దాడినుండి తప్పించుకోవటానికి పారిపోయారు. అయినా తిరిగి 300మంది రైతులు బైనీభగన్ గ్రామంలో ఒకచోట కూడి, డిప్యూటీ కమీషనర్ కార్యాలయం వరకూ నిరసనయాత్ర జరిపారు. తమను పోలీసులు తరిమేసిన ప్రాంతంలోనే తిరిగి నిరసనగా బైఠాయించి తమ నిరసనను కొనసాగించారు.

న్యాయమైన తమ డిమాండ్ల పరిష్కారంకోసం సాగుతున్న రైతుల ఆందోళనకు 'జనశక్తి' సంఘీభావం ప్రకటిస్తూ, వారిపై నిర్బంధాన్ని, పోలీసు కాల్పుల హత్యాకాండను ఖండిస్తున్నది. ✤

ఇనుప ఖనిజ తవ్వకాలకోసం పేదల భూముల కబ్జా-రైతుల ఆందోళన

ములుగు మండల కార్యాలయం వద్ద ఆందోళన

వరంగల్ జిల్లా-నల్లబెల్లి మండలం- కన్నారావు పేట, పద్మాపురం, బుచ్చిరెడ్డిపల్లి గ్రామాలలోని సర్వే నెం॥లు 5/2, 5/4, 58లలోని భూములను ఆయా గ్రామాలలోని పేద గిరిజన, గిరిజనేతరులు సాగు చేసుకుని, తమ కుటుంబాలను పోషించుకుంటున్నారు. ఆయా భూములలో అధిక శాతం సాగుదార్లకు ప్రభుత్వ పట్టాలు కూడా లభించాయి. కాగా, 1965కు పూర్వ మెప్పుడో, ఆనాటి భూస్వామికి వారసులైన చెరుకుపల్లి శ్రీనివాసరెడ్డి, బోదె విజయసేనారెడ్డిలు తిరిగి ఆ భూములను తమకు స్వాధీనం చేయాలంటూ ఆ భూముల్లో సాగుచేసుకుంటున్న పేదలను భయ భ్రాంతులకు గురిచేస్తున్నారు. ప్రస్తుతం ఆ భూముల్లో ఇనుప ఖనిజం లభిస్తుందనే విషయాన్ని పసిగట్టిన భూస్వామి వారసులు ఆ భూములనుండి పేదలను బేదఖల్ చేయించేందుకు పూనుకున్నారు. ఆయా గ్రామాలలో కొందరు ఏజెంట్లను పెట్టుకొని డబ్బు ఎరజూపో, బెదిరించో ఆ భూములను దక్కించు కోవాలనుకుంటున్నారు. ఆ భూముల చుట్టూ కందకాలు తవ్వించి, సాగుదార్లను ప్రభుత్వ పట్టాలున్న హక్కుదార్లను కూడా ఆ భూముల్లోకి రానీయకుండా తిరిగి వారిపైనే దాడులు, దౌర్జన్యాలకు పాల్పడుతున్నారు. రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర) ఈ దాడులు, దౌర్జన్యాలను ఖండిస్తూ, రైతులకు అండగా నిలచి, ఆ భూములపై హక్కు అప్పటివరకు సాగుచేసుకుంటున్న రైతులదేనని విస్పష్టంగా ప్రకటించి బాధిత రైతాంగంతో ఆందోళనా కార్యక్రమాన్ని చేపట్టి కొనసాగిస్తున్నది.

వరంగల్ జిల్లా - ములుగుమండలం రామచంద్రాపురం శివారు మొద్దులపోడు గ్రామంలో నివాసముండే 200 లంబాడ గిరిజన కుటుంబాలు మంచినీటి కొరత ఏర్పడినందున ప్రక్కనే ఒక కిలోమీటరు దూరంలోని కన్నారావుపేట శివారు బుచ్చిరెడ్డిపల్లి తండాకు 50 సం॥క్రితమే వలసవచ్చి జీవనాన్ని కొనసాగిస్తూ టేకా-1 సర్వే నెంబర్‌లోని ప్రభుత్వ భూములలో వ్యవసాయం చేసుకుంటూ జీవనం సాగిస్తున్నారు.

కాగా, ఈ మధ్య కాలంలో నల్లబెల్లిమండలం-రంగాపురం గ్రామానికి చెందిన మార్త సదానందం అనే మైనింగ్ మాఫియా నాయకుడు తన బంధుగణం పేరిట బినామీ పేర్లతో రెవిన్యూ అధికారులకు లక్షల రూపాయలు లంచం యిచ్చి లంబాడి గిరిజన రైతుల భూములు తమ స్వాధీనమైనాయంటూ, ఐరన్ ఓర్‌క్వారీ తవ్వకాలకు అనుమతి పొందామంటూ, రైతులపైకి పోలీసులను తీసుకొని వచ్చి బెదిరింపులకు గురిచేస్తూ, రైతులు వేసిన పంటలను చెడగొడుతూ రైతులపై దౌర్జన్యం చేస్తున్నాడు. రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) బాధిత రైతులను సమీకరించి, మైనింగ్ మాఫియా నాయకుడు మార్త సదానందం దౌర్జన్యాలను, గిరిజనుల భూముల ఆక్రమణను నిరసిస్తూ, వాటి సాగుదార్లైన లంబాడీ రైతులకే పట్టాలు ఇవ్వాలని ఆందోళనా కార్యక్రమం చేపట్టి నిర్వహిస్తున్నది. ✤

సామ్రాజ్యవాదుల...(5వ పేజీ తరువాయి)

సామ్రాజ్యవాదుల వద్దనే తిరిపమెత్తుతున్నది. ఈ విధంగా సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ నిరాటంకంగా సాగిపోవటానికి అనువుగా అమలుజరపడిన హరిత విప్లవం వ్యవసాయరంగాన్ని సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ రధచక్రాలకు పూర్తిగా కట్టివేసింది.

దీనితో ముడిపడివున్నదే మరో ముఖ్యకారణం. అది భారత వ్యవసాయం అర్ధఫ్యూడల్ సంబంధాలను కలిగి వుండటం. భూమి కొద్దిమంది భూస్వాముల చేతులలో కేంద్రీకరించబడటం. అధిక సంఖ్యాక రైతాంగం మధ్య పేద రైతాంగంగాను భూమిలేని నిరుపేదలుగాను ఉండటం. వీరిలో అత్యధికులు భూస్వాముల భూమిని కౌలుకు లేదా పాలుకు తీసుకోవటంతో వ్యవసాయరంగం సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని యిముడ్చుకోగల స్థితిలో లేదు. భూస్వాములు కౌలు, పాలు పద్ధతి దోపిడీతో ఎక్కువ గుంజుకొనగల అనుకూల పరిస్థితి వుండటంతో, కౌలుదార్లను, పాలుదార్లను తొలగించి స్వంత సాగుకు యిచ్చగించటంలేదు. కొందరు స్వంత సాగుకు దిగినప్పటికీ ఫ్యూడల్ సంబంధాలను దోపిడీకి వినియోగించుకుంటూ వ్యవసాయంలో పెట్టుబడిదారీ సంబంధాల పూర్తి అభివృద్ధికి ఆటంకంగా వున్నారు.

ఈ "అభివృద్ధి" చర్యలకు సబ్సిడీలు, రుణాల రూపంలో ప్రభుత్వం అందిస్తున్న సహాయమంతటినీ వీరే దిగమింగేస్తున్నారు. వాటిని వ్యవసాయోత్పత్తికి వినియోగించకపోగా తిరిగి చెల్లించటం కూడా లేదు. రెండవ వైపున సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీతో నానాటికీ పెరిగిపోతున్న రసాయనిక ఎరువులు, పురుగుమందుల ధరలతోనూ, ట్రాక్టర్ల అందుబాటు గురించి అసలు ఊహించనుకూడా వీలులేని స్థితిలో రైతులు పాత పద్ధతులకే మళ్ళుతున్నారు. పెట్టుబడులకు తెచ్చిన అప్పులకు వడ్డీలు కట్టలేక; నీటిపారుదల నిరంకుశాధికారుల చేతిలో వుండి సమయానికి నీరు అందటానికి వారికి లంచాలు చెల్లించలేక; ఎరువుల వంటివి ఉపయోగించి, ఎక్కువ దిగుబడి వస్తుందన్న ఆశతో కొత్త విత్తనాలతో సాగుచేసి చివరకు గిట్టుబాటు ధర రాక నాశనమైపోతున్నారు. భూమిని కోల్పోతున్నారు. ఈ పరిస్థితి (అంటే హరిత విప్లవ ఫలితాలు) ఫ్యూడల్ దోపిడీని మరింత తీవ్రంచేస్తున్నది. భూమిని కోల్పోయి బ్రతకడానికి మరో దారిలేక తక్కువ రేటుకు ఆ భూమిలోనే కూలిచెయ్యటం లేదా ఎక్కువ రేటుకు కౌలుకు తీసుకోవటం జరుగుతున్నది. దీనితో భూస్వాములు ఫ్యూడల్ దోపిడీపైనే ఆధారపడుతున్నారు తప్ప పెట్టుబడిదారీ పద్ధతికి మళ్ళడానికి ఇచ్చగించటంలేదు. పనుల ముమ్మరం కూలీల కొరత ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు మాత్రమే తప్పనిసరై ట్రాక్టర్ల వినియోగింప బడుతున్నాయనీ, ట్రాక్టర్లతో సాగు ఖర్చుకంటే వ్యవసాయ కూలీలే చౌకగా దొరుకుతున్నందున ట్రాక్టర్ల వినియోగించటం లేదనీ; అందువల్లనే బీహారు రాష్ట్రంలో ట్రాక్టర్ల సంఖ్య ఇంక పెరగగల అవకాశాలు లేవనీ ఒక పరిశీలన స్పష్టంచేసింది. (ఎస్.భట్టాఛార్జీ; జి.ఎన్.పాథక్, బిజినెస్ స్టాండర్డు 3-11-82) దేశంలో తయారైన ట్రాక్టర్లు అమ్మకాలుకాక గోడౌన్లలోనే ఉండిపోతున్నాయని ట్రాక్టర్ల పరిశ్రమ గగ్గోలు పెడుతున్నది.

పై వివరణ అంతా కా॥టి.ఎన్. చెప్పినట్లు, "....ఇలాంటి అభివృద్ధి కార్యక్రమాలద్వారా వ్యవసాయంలో సాంద్ర పద్ధతులను అనుసరించి, ఉత్పత్తిని ఇతోధికంచేసే నూతన వ్యవసాయ వ్యూహం, సహాయంపేరుతో సామ్రాజ్యవాదులు జొరబడటానికి కావలసిన ప్రాతిపదిక పునాది వేయబడుతున్నది. ఈ వ్యూహం సామ్రాజ్యవాదుల పారిశ్రామిక సరుకులు అమ్ముకోవటానికి బ్రహ్మాండమైన మార్కెట్టును సమకూర్చిపెడుతుంది. పాశ్చాత్య పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో నానాటికీ పెరుగుతున్న నిరుద్యోగం ఉత్పత్తి మాంద్యాన్ని తట్టుకోవటానికీ, ఆ విధంగా తమ ఆర్థిక సంక్షోభ భారాన్ని భారతదేశం నెత్తికెత్తడానికి ఇది చాలా ముఖ్యమైన అంశం....ఉత్పత్తి కొద్దిమంది అర్థఫ్యూడల్ భూస్వాముల చేతుల్లో మరింతగా కేంద్రీకృతం కావటానికి ఈ వ్యవసాయం దారితీస్తుంది. ప్రత్యేక ప్రావీణ్యతలు, ఆధునిక పద్ధతులు, యంత్రాలు, మరనాగళ్ళు మొదలగునవి ప్రవేశపెట్టడంద్వారా ఇప్పుడున్న అర్థఫ్యూడల్ సంబంధాల పునాదిపైనే పెట్టుబడిదారీ వ్యవసాయ సౌధాన్ని నిర్మించే ప్రయత్నమిది. గ్రామీణ మురికివాడలను విస్తరించడానికీ హెచ్చించడానికి ఇది దారితీస్తుంది". (తాకట్టులో భారతదేశం పేజి 122-123).

ఈ నికృష్ట దోపిడీనే రివిజనిస్టులు పెట్టుబడిదారీ అభివృద్ధిగా కీర్తిస్తున్నారు. దీనిని త్వరితం చేయటమే కర్తవ్యమంటున్నారు. సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీకి సామాజిక పునాదిగా వున్న దీనిని వారు బలవత్తరం చేయ సమకట్టారు. ఆ విధంగా సామ్రాజ్యవాద దోపిడీని దాచిపెట్టడానికి నమ్మకమైన బంటులుగా మారారు. వ్యవసాయరంగంలోని ఈ మార్పుల రాజకీయ ఆర్థిక స్వభావాన్ని సరిగా అర్థంచేసుకోలేకపోతే విప్లవకారులు కూడా ఈ మితవాదానికే గురి అవుతారు, దానినుండి ఉద్భవించే తప్పుడు ఎత్తుగడలతో ఈ వ్యవస్థ పరిరక్షకులుగా మారతారు. బలీయమౌతున్న ఫ్యూడల్ దోపిడీ, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా ప్రజ్వరిల్లే ప్రజాపోరాటాలకు వారు నాయకత్వం వహించాలి.

"ఈ విధానం యొక్క మరో ఫలితమేమంటే గ్రామీణ ప్రాంతంలో భూస్వామ్య విధానం మరింత బలీయమౌతుంది. లేనివాళ్ళకు, ఉన్నవాళ్ళకు మధ్య పెరుగుతున్న సామాజిక ఉద్రిక్తతలు తీవ్రస్థాయికి చేరతాయి. దీనితో భూస్వాములకు-అణగారిన వ్యవసాయ కూలీలు, పేదరైతాంగానికి మధ్య ఆర్థిక రాజకీయ జీవన రంగాలన్నిటా పోరాటాలు విజృంభిస్తాయి". (తాకట్టులో భారతదేశం. పేజీ124). ✤

నెల్లూరుజిల్లా తీరప్రాంతాన్ని కాలుష్యంలో ముంచెత్తనున్న ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాల నిర్మాణానికి పాలకుల అనుమతి

దేశ ప్రయోజనాలు, ప్రజల ప్రయోజనాలనే మాటలు పాలకుల దృష్టిలో అర్థంలేనివిగా మారిపోయాయి. సామ్రాజ్యవాద, భూస్వామ్య దోపిడీ ప్రయోజనాలను కాపాడటమే తమ పరమోత్కృష్టమైన కర్తవ్యంగా స్వీకరించి, అధికారాన్ని నెరపుతున్న దళారీ పాలకులు-ముఖ్యంగా గత రెండు దశాబ్దాలుగా తీవ్రంచేసిన సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాల అమలుతో ప్రజావ్యతిరేకులుగా, దేశవ్యతిరేకులుగా తమను తాము మరింత నగ్నంగా రుజువుపరచుకుంటున్నారు. దీనికి మరో తాజా ఉదాహరణే, నెల్లూరుజిల్లా తీరప్రాంతంలో ఇబ్బడిముబ్బడిగా ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాల నిర్మాణానికి ఇస్తున్న అనుమతులు!

నెల్లూరుజిల్లా సముద్రతీరప్రాంతంలోని తోటపల్లి గూడూరుమండలం, ముత్తుకూరు మండలం, వెంకటాచలం మండలం, చిల్లకూరు మండలం, కోట మండలాల పరిధిలో - కేవలం 15 కి.మీ.ల పరిధిలో- అనేక ధర్మల్ కేంద్రాలకు ఇప్పటికే అనుమతులు మంజూరుచేయగా మొత్తంగా 30 కి.మీ.పొడవునా 34 ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాల నిర్మాణానికి అనుమతు లిచ్చేందుకు కేంద్ర, రాష్ట్రప్రభుత్వాలు సిద్ధంగా వున్నాయి.

దేశంలోనూ, రాష్ట్రంలోనూ సెజ్‌లు, ప్రాజెక్టుల పేరుతోను, విద్యుత్ కేంద్రాల నిర్మాణంపేరుతో సాగుతున్న భూముల సేకరణకు, పర్యావరణ విధ్వంసానికి, తీరప్రాంత మత్స్యకారుల జీవన సంక్షోభానికి వ్యతిరేకంగా ఎక్కడికక్కడ ప్రజలు తమ తీవ్రనిరసన, వ్యతిరేకతలను వ్యక్తంచేస్తున్నారు. దీర్ఘకాల ఆందోళనలకు సిద్ధమై సాగిస్తున్నారు కూడా! మన రాష్ట్రంలోనే సోంపేట, కాకరాపల్లి ధర్మల్ విద్యుత్ వ్యతిరేక ఆందోళనకారులపై ప్రభుత్వ నిర్బంధం, పోలీసుల కాల్పులు, ఆందోళనకారుల కాల్చివేత అందరి గమనింపులో వున్నవే. శ్రీకాకుళంజిల్లా రణస్థలంవద్ద అణువిద్యుత్ కేంద్ర నిర్మాణానికి వ్యతిరేకంగానూ, ప్రకాశంజిల్లా కనపర్తిలో ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్ర స్థాపనకు వ్యతిరేకంగానూ గత చాలా కాలంగా ప్రజల నిరసనాందోళనలు సాగుతున్నాయి.

ఈ నేపధ్యంలోనే నెల్లూరుజిల్లా తీరప్రాంతంలో ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాల నిర్మాణానికి ప్రభుత్వం విచ్చలవిడిగా అనుమతులివ్వడాన్ని నిరసిస్తూ గత రెండు సంవత్సరాలుగా ప్రజాసంఘాల, పార్టీల ఐక్యకార్యాచరణ ప్రారంభమై సాగుతున్నది.

నెల్లూరు తీరంలో ప్రతిపాదిత ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాలద్వారా 34వేల మెగావాట్ల విద్యుదుత్పాదనకు పథకాలు సిద్ధంచేస్తున్నారు. ప్రభుత్వ సమాచారాన్ని బట్టికూడా రాష్ట్రంలో విద్యుత్ కొరత 1300 మెగావాట్లుకాగా, ఇంత పెద్దఎత్తున సాగించదలుచుకున్న విద్యుదుత్పత్తి రైతాంగ, ప్రజాఅవసరాలకోసం కాదనీ-ఇది సామ్రాజ్యవాద, బడా పెట్టుబడిదారీ బహుళజాతి సంస్థల అవసరాలు తీర్చటంకోసమేనన్నది సుస్పష్టం.

రాష్ట్ర, దేశ ప్రజలప్రయోజనాలతో సంబంధంలేని ఈ అధిక విద్యుదుత్పత్తిద్వారా మరోవైపున ప్రజానీకం తమ జీవితాలనే పణంగా పెట్టవలసివస్తున్నది. నెల్లూరు తీరంలోని ప్రతిపాదిత ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాలన్నింటికీ ప్రతిరోజూ షుమారు 6 లక్షల టన్నుల బొగ్గు అవసరమౌతుంది. ఇంత స్థాయిలో బొగ్గును కాల్చటం పర్యవసానంగా వెలువడే ఒకటిన్నర లక్షల టన్నుల బూడిదతో తీరప్రాంతమంతా నిండిపోతుంది.

బూడిదతోపాటు టన్నులకొద్దీ కార్బన్‌డైఆక్సైడ్, సల్ఫర్ డైఆక్సైడ్, నైట్రోజన్ ఆక్సైడ్ వంటి విషవాయువులు; పాదరసం, సీసం, క్రోమియం, ఆర్సెనిక్‌వంటి భార లోహాలు వాతావరణంలో కలవటంతో, వాతావరణం తీవ్రకాలుష్య పూరితమౌతుంది. దీని ప్రభావం సోకిన మేర ప్రజలు-గుండె, ఊపిరితిత్తులు, చర్మ సంబంధ వ్యాధుల బారిన పడతారు. క్యాన్సర్ అధికంగా సోకే ప్రమాదముంది. వాతావరణం బూడిద రేణువులతో నిండి, ఎండకుఎండి, షుమారు 100 కి.మీ. పర్యంతం గాలిలో కలసి బూడిద పొరగా ఏర్పడటంతో పంట భూములు ఫలసాయాన్ని ఇవ్వవు. వ్యవసాయం తీవ్రంగా దెబ్బతింటుంది. సముద్ర జలాలలో కలిసే ఈ కాలుష్యం కారణంగా చేపలు, రొయ్యలవంటి సముద్ర ఉత్పత్తులు తగ్గిపోవటంతో మత్స్యకారులు తమ జీవనోపాధిని కోల్పోవలసివస్తుంది. ధర్మల్ విద్యుత్ ప్రాజెక్టులలోని వేడినీరు చల్లార్చటానికి, బూడిదను చల్లార్చటానికి ఉపయోగించిన వేడినీరు భూమిలో ఇంకి క్రమంగా భూగర్భ జలాలు కలుషితమై ఈ ప్రాంతంలో మంచినీటికి తీవ్ర ఎద్దడి ఏర్పడబోతుంది.

30కి పైగా ధర్మల్ విద్యుత్ ప్రాజెక్టులు నెల్లూరుజిల్లా తీరప్రాంతంలో కేంద్రీకరించిన ఫలితంగా మొత్తంగా ఆ తీరప్రాంత మనుగడకే ముప్పువాటిల్లే ప్రమాదముంది. ఈ ప్రతిపాదిత ధర్మల్ విద్యుత్తు కేంద్రాలన్నింటినుండీ వెలువడే మొత్తం కాలుష్య తీవ్రత, ప్రభావాన్ని అధ్యయనంచేసి వివరమైన నివేదిక సమర్పించాలని రాష్ట్రప్రభుత్వాన్ని హైకోర్టు ఇప్పటికే ఆదేశించివున్నది. దీనిపై నిర్దుష్టమైన చర్యలేమీ చేపట్టకపోగా ఆయా ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్ర యాజమాన్యాలతో కుమ్మక్కై ప్రభుత్వమూ, ఉన్నతాధికార యంత్రాంగమూ ప్రజానిరసనను బేఖాతరు చేస్తూ ప్రతిపాదనల స్థితిలోనున్న మరిన్ని ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాలకు అనుమతులు మంజూరు చేయటంపట్ల ప్రజలు తీవ్ర ఆగ్రహం వ్యక్తం చేస్తున్నారు. ✤

అంకుల... (చివరి పేజీ నుండి)

దీనిని ఆసరా చేసుకొని పోలీసులు-తాగి వచ్చిపథకంప్రకారం గలభాకు, తోపులాటకు కారణమైన గూండాలను వదలివేసి, ప్రజలపై ప్రజాసంఘాల నాయకులపై దాడికి దిగారు. లోక్‌సత్తా, సిపిఐ, జనవిజ్ఞానవేదిక నాయకులను బయటకు లాగికొట్టారు. సి.ఐ. వెంటవున్న విఎస్‌ఎఫ్ కంపెనీ యం.డి. కొడుకు, యం.డి. ఈ దాడుల్లో భాగస్వామి అయ్యారు.

ఈ పరిణామాలను వేదికపైనుండి గమనిస్తున్న జాయింట్ కలెక్టర్, పరిస్థితిని అదుపులోకి తీసుకువచ్చే ప్రయత్నమేదీ చేయకపోగా, వేదిక దిగివెళ్ళిపోయి, గూడూరులో విలేఖరుల సమావేశంలో మాట్లాడుతూ ఎక్కువమంది ఫ్యాక్టరీకి అనుకూలంగా అభిప్రాయాలు చెప్పారని ప్రకటించటాన్నిబట్టి కంపెనీ యాజమాన్యంతో ఉన్నతాధికారులు ఎంతగా కుమ్మక్కు అయ్యారో స్పష్టమౌతోంది. కాగా, ఇంతాజేసి తిరిగి ప్రజాసంఘాల, పార్టీల నాయకులపైనే పోలీసులు తప్పుడు కేసు బనాయించారు. గ్రాడ్యుయేట్ ఎం.ఎల్.సి. శ్రీనివాసరెడ్డి, రైతుకూలీసంఘం రాష్ట్ర సహాయ కార్యదర్శి జె.కిషోర్‌బాబు, రైతుసంఘాల సమాఖ్య నాయకులు కోటిరెడ్డి, సిపిఎం నాయకులు కటికాల వెంకటేశ్వర్లు, కులనిర్మూలనా పోరాట సమితి నాయకులు బాలయ్యలతోపాటు పోలీసుల లాఠీఛార్జీలో గాయపడిన వారితోసహా 12మందిని ఈ అక్రమ కేసులో ముద్దాయిలుగా పేర్కొన్నారు.

వియస్‌ఎఫ్ యాజమాన్యమూ, ప్రభుత్వమూ కుమ్మక్కై వివిధ పార్టీల, ప్రజాసంఘాల నాయకులు, కార్యకర్తలు, ప్రజలపై సాగించిన దాడులను ఖండిస్తూ, ప్రజాసంఘాల నాయకులపై బనాయించిన కేసును ఎత్తివేయాలని డిమాండ్‌చేస్తూ 10-10-2011న నెల్లూరులో గాంధీ విగ్రహం వద్దనుండి కలెక్టరు కార్యాలయంవరకు ధర్మల్ కాలుష్య వ్యతిరేక పోరాట కమిటి, నెల్లూరుజిల్లా పర్యావరణ పరిరక్షణ వేదిక, జనవిజ్ఞానవేదికల సంయుక్త ఆధ్వర్యంలో పెద్దఎత్తున ప్రజాప్రదర్శన జరిగింది. అనంతరం కలెక్టర్ కార్యాలయం వద్ద నిర్వహించిన ధర్నాలో పలువురు ప్రజాసంఘాల, పార్టీల నాయకులు మాట్లాడుతూ కేంద్ర, రాష్ట్రప్రభుత్వాల ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను ఎండగట్టారు. పోలీసులు బనాయించిన కేసును రద్దుచేయటంతోపాటు, దాడికి బాధ్యులైన పోలీసు అధికారులపై, యాజమాన్యంపై చర్యలు తీసుకోవాలని, విఎస్‌ఎఫ్ ధర్మల్ కేంద్రాన్ని అనుమతించరాదని, కాలుష్య కారమైన ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాల అనుమతులను రద్దుచేయాలని ఈ సందర్భంగా ప్రసంగించిన వక్తలు ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేశారు. ఈ డిమాండ్లతో కూడిన వినతిపత్రాన్ని కలెక్టర్‌కు అందజేశారు. ప్రజావ్యతిరేకమైన ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాలకు వ్యతిరేకంగా సాగించే ఆందోళన కొనసాగు తుందని ఈ సందర్భంగా వారు పునరుద్ఘాటించారు. ✤

వెల: 15/-

అరబ్ దేశాల్లో ప్రజా ఉద్యమాలు-సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రలు

కాపీలకు : మైత్రీ బుక్ హౌస్

28-9-1, జలీల్ వీధి,

కారల్‌మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-2

Janasakti (Communist Revolutionaries'Fortnightly) RNI No.8315/63 VJ-077/2010-12

ఆదివాసీ గ్రామాలను షెడ్యూల్డ్ (ఏజన్సీ) ప్రాంతంగా ప్రకటించాలని ఆందోళన

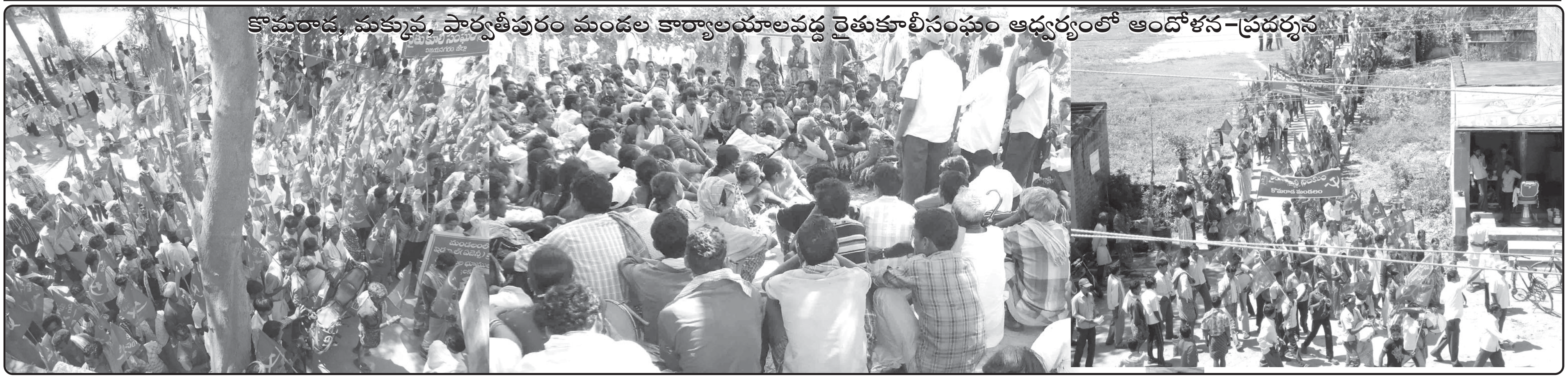

కొమరాడ, మక్కువ, పార్వతీపురం మండల కార్యాలయాలవద్ద రైతుకూలీసంఘం ఆధ్వర్యంలో ఆందోళన-ప్రదర్శన

విజయనగరం జిల్లా :

భారతదేశానికి బ్రిటిష్‌వాడిరాక పూర్వం అడివినే తమ కన్న తల్లిగా నమ్ముకొని, స్వేచ్ఛగా, స్వతంత్రంగా, గిరిజనులకున్న సమిష్టి సంస్కృతి, సాంప్రదాయాలతో స్వయం పాలన సాగించుకుంటూ అదివాసులు ఎవరికీ తలవంచకుండా జీవించారు. అడవి సంపదపైన కన్నుపడిన బ్రిటిష్‌వాడు 1865లో ఫారెస్టు చట్టాన్ని తెచ్చి మొదటిగా గిరిజన హక్కులను కాలరాశాడు. రిజర్వు ఫారెస్టు పేరుతో ఆంక్షలు విధించి ముఠాదారి, ఎస్టేట్, మొఖాసాదారీ, ఇనామ్‌దారీ విధానాలు ప్రవేశపెట్టి గిరిజనులపై పన్నులు విధించి కేసులు పెట్టి అడవి నుండి దూరం చేశారు. వీటికి వ్యతిరేకంగా గిరిజనులు నిరంతరం పోరాడుతూనేవున్నారు. రంపపితూరి, అల్లూరి మన్నెం తిరుగుబాటు కొమరంభీం, బిర్సాముండా, లక్ష్మణ్ నాయక్ తదితరుల నాయకత్వాన జరిగిన పోరాటాలే కాకుండా అడివిపై హక్కుకోసం, గిరిజనుల రక్షణకోసం, వందల తిరుగుబాట్లు జరిగాయి. దీని ఫలితంగా బ్రిటిష్ వలసవాదులు 1917లో గిరిజనుల రక్షణ పేరిట ఒక చట్టం చేసారు. కానీ ఈ చట్టాలను అమలు పరచలేదు. ఆదివాసుల సమస్యలు తీవ్రమై ఏజన్సీలో భూమి సమస్యలపై శ్రీకాకుళ గిరిజన రైతాంగ సాయుధ పోరాటం బ్రద్దలవ్వడంతో అనివార్యంగా ప్రభుత్వం 1/70 చట్టం చేసి గిరిజనుల భూములు గిరిజనులకే చెందుతాయని, ఏజన్సీ ప్రాంతంలో భూ బదలాయింపులు చెల్లవని ప్రకటించక తప్పలేదు. పోరాటం జరిగిన ప్రాంతమైన గుమ్మలక్ష్మీపురం, కురుపాం మండలాలను ఏజన్సీ ప్రాంతంగా ప్రకటించి, జిల్లాలోని మిగతా మండలాల్లోని కొన్ని గిరిజన గ్రామాలను నామమాత్రంగా ప్రకటించి ప్రభుత్వం చేతులు దులుపుకున్నది. దీని ఫలితంగా కొమరాడ, పార్వతీపురం, జియ్యమ్మవలస, మక్కువ, సాలూరు, పాచిపెంట, మెంటాడ, రామభద్రాపురం, బొండపల్లి, ఎస్‌కోట, వేపాడ, తదితర మండలాలలోని 169 గిరిజన గ్రామాలు షెడ్యూలు ప్రాంతంగా గుర్తించబడలేదు.

రాష్ట్రంలో షెడ్యూల్డు ప్రాంతంలో చేర్చవలసినవి సుమారు 800 గిరిజన గ్రామాలున్నాయి. అనేక సంవత్సరాలుగా వివిధ ప్రజా సంఘాలు, సంస్థలు, గిరిజన మేధావులు సాగించిన పోరాటాల ఫలితంగా విజయనగరం జిల్లా నుండి 169 గిరిజన గ్రామాలను షెడ్యూలు ప్రాంతంలోకి చేర్చడానికి ప్రతిపాదనలను ప్రభుత్వం స్వీకరించింది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌తో పాటు మధ్యప్రదేశ్, మహారాష్ట్ర, ఒరిస్సా ప్రాంతాల నుండి వెళ్ళిన ప్రతిపాదనలను ఆమోదించి షెడ్యూలు ప్రాంతంగా గుర్తించి గిరిజన చట్టాలను ఆయా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అమలు పరుస్తున్నాయి. వాటితో పాటు వెళ్ళిన మన రాష్ట్రానికి సంబంధించిన ప్రతిపాదనలు నేటికీ ఆమోదం పొందకపోవటంతో రాజ్యాంగంలో పొందుపరిచిన 5,6 షెడ్యూళ్ళలో పేర్కొన్నవిధంగా ప్రత్యేకంగా గిరిజన ప్రాంతాన్ని వర్గీకరించి, గిరిజనులకు రక్షణ కల్పించబడే హక్కును కోల్పోవటం జరుగుతున్నది.

గిరిజనుల మౌలిక జీవనాధారమైన భూమి, అడవిపై హక్కు నివ్వనిరాకరిస్తున్న ప్రభుత్వాలు గిరిజనోద్ధరణ కోసం కోట్ల రూ॥లు ఖర్చు చేస్తున్నట్లుగా కాగితాల మీద అభివృద్ధిని చూపిస్తున్నాయి. గిరిజన ప్రాంతాలలో ఉన్న భూస్వామ్య వర్గాలకు అండగా, అడివిలోని సహజ సంపదలను సామ్రాజ్యవాద, బహుళజాతి కంపెనీలకు అప్పగించడానికి జరుగుతున్న కుట్రల్లో భాగంగానే నేటికీ వాస్తవ ఆదివాసీ గ్రామాలను కూడా గిరిజన ప్రాంతాలుగా ప్రకటించకుండా పాలకులు జాప్యం చేస్తున్నారు.

నాన్ షెడ్యూలులో ఉన్న 169 గిరిజన గ్రామాలను షెడ్యూలు ప్రాంతంగా ప్రకటించాలని కోరుతూ రాజకీయ బేధాభిప్రాయాలను ప్రక్కనుంచి గిరిజన నాయకులు, పెద్దలు, గిరిజనులు ఐక్యమై ఉద్యమంగా కదలాలనే రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర.) పిలుపునందుకొని విజయనగరం జిల్లాలోని కొమరాడ, మక్కువ, పార్వతీపురం మండలాలలో ఆందోళనా కార్యక్రమాలు జరిగాయి. ఈ ధర్నా కార్యక్రమాలన్నింటిలోనూ రైతుకూలీసంఘం జిల్లా అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు కా॥ ఊయక ముత్యాలు, డి. వర్మ; గిరిజననాయకుడు కా॥ కె. వెంకటస్వామి, రైతుకూలీసంఘం జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు బొత్స నరసింగరావు, జిల్లా సహాయ కార్యదర్శి కా॥ ఎమ్. భాస్కరరావు; కోశాధికారి పి. శ్రీను నాయుడు మరియు జిల్లా కార్యవర్గ సభ్యులు పాల్గొన్నారు.

కొమరాడ, 3-10-11 :

కొమరాడ మండలంలో 72 గిరిజన గ్రామాలుంటే ఇందులో 38 గ్రామాలు మాత్రమే ఏజన్సీ గ్రామాలుగా ప్రభుత్వం గుర్తించింది. మిగతా 34 గ్రామాలు ఆ విధమైన గుర్తింపుకు నోచుకోకపోవటంతో కనీసపాటి గిరిజనుల హక్కులను కూడా కోల్పోతున్నారు. కొమరాడ మండలంలో ఏజన్సీ ప్రాంతంగా ప్రకటించిన గ్రామాలలో కూడా గిరిజన హక్కులు అమలు కాక పోవటం వలన గిరిజనుల భూములు గిరిజనేతరుల చేతుల్లో వున్నాయి. గిరిజన గ్రామాలుగా ప్రకటించని మిగిలిన 34 గ్రామాలను షెడ్యూలు ప్రాంతంగా ప్రకటించాలని, గిరిజనుల భూములు గిరిజనులకే దక్కాలని డిమాండ్ చేస్తూ స్థానిక మండల కార్యాలయం వద్ద రైతుకూలీసంఘం ఆధ్వర్యంలో ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమానికి 8 పంచాయితీల పరిధిలోని 40 గ్రామాల నుండి 700 మంది గిరిజనులు పాల్గొన్నారు. ధర్నా అనంతరం సమస్యలతో కూడిన మెమోరాండంను తహసిల్‌దారుకు అందించారు.

రైతుకూలీసంఘం జిల్లా నాయకత్వంతోపాటుగా పెదశాఖ సర్పంచి బోడి చీపురమ్మ, కుంతేసు సర్పంచి చోట బారసమ్మ, పూడేసు సర్పంచి చోట ఆనందరావు, పూడేసు ఎంపిటిసి బోడే చీపురమ్మ, మాజీ ఎంపిటిసి కలపవృద్దవో, ఎజ్జుగుంపు స్వామి, చోట సాంబలు పాల్గొన్నారు. ధర్నాకు ముందు స్థానిక హైస్కూలు నుండి తహసిల్‌దార్ కార్యాలయం వరకు పెద్దఎత్తున ప్రదర్శన చేశారు.

మక్కువ, 10-10-11 :

మక్కువ మండలంలో 23 గిరిజన గ్రామాలుండగా ఇందులో 'పేరుమారి' ఒక్క గ్రామాన్ని మాత్రమే ప్రభుత్వం గిరిజన గ్రామంగా గుర్తించింది మండలంలోని మిగతా గ్రామాలన్నింటినీ గిరిజన గ్రామాలుగా గుర్తించాలని డిమాండ్ చేస్తూ మక్కువ తహసిల్‌దారు కార్యాలం వద్ద ధర్నా జరిగింది. రైతుకూలీ సంఘం జిల్లా నాయకత్వంతో పాటుగా గిరిజన నాయకులు రాయం సుందర్రావు, ఎంపిటిసి కొండాల కామయ్య, పనసభద్ర సర్పంచ్ రాయల చన్నమ్మలు పాల్గొన్నారు. తొలుత 600 మంది గిరిజనులు తమ డిమాండ్లను ఎలుగెత్తి నినదిస్తూ మక్కువ ప్రధాన వీధిలో ప్రదర్శన నిర్వహించారు.

పార్వతీపురం, 17-10-11 :

పార్వతీపురం మండలంలోని 48 గ్రామాలను ఏజన్సీ గ్రామాలుగా నిర్ధారించాలని డిమాండ్ చేస్తూ రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర.) ఆధ్వర్యంలో స్థానిక మండల కార్యాలయం వద్ద ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో 500 మంది గిరిజనులు పాల్గొన్నారు. రైతుకూలీసంఘం నాయకులు ధర్నానుద్దేశించి మాట్లాడుతూ ప్రభుత్వ గిరిజనోద్ధరణ బూటకత్వాన్ని వెల్లడిచేశారు. ధర్నా అనంతరం మెయిన్‌రోడ్డు మీదుగా తహశీల్‌దారు కార్యాలయం వరకు గిరిజనులు ప్రదర్శన నిర్వహించారు. ✤

అంకులపాటూరులో వియస్‌ఎఫ్ ధర్మల్ కేంద్ర నిర్మాణంపై 'ప్రజాభిప్రాయసేకరణ' పోలీసుల, యాజమాన్య గూండాలదాడి- ప్రజల నిరసనాందోళన

నెల్లూరుజిల్లా, 3-10-11 :

వియఎస్‌ఎఫ్ (Vijaya Shrimp Farms) యాజమాన్యం నెల్లూరుజిల్లా అంకులపాటూరువద్ద 350 మెగావాట్ల సామర్థ్యంతో నిర్మించతలపెట్టిన ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్ర నిర్మాణంపై ప్రభుత్వ పర్యావరణ మండలి ఆధ్వర్యంలో అక్టోబర్ 3వ తేదీన ప్రజాభిప్రాయసేకరణ కార్యక్రమం నిర్వహించారు.

తొలుత ఆగస్టు 10వ తేదీననే ప్రజాభిప్రాయ సేకరణ జరుపనున్నట్లుగా ప్రభుత్వం ప్రకటించికూడా ప్రజల, ప్రజాసంఘాల, పార్టీల వ్యతిరేకత తీవ్రతను గమనించి అక్టోబర్ 3వ తేదీకి వాయిదా వేశారు. ఆనాటినుండీ పరిసర గ్రామాలలోని ఛోటా మోటా రాజకీయ నాయకులను, నోరుగల వ్యక్తులను కొనివేసే పథకాలను యాజమాన్యం రూపొందించి అమలుచేసింది. పరిసర గ్రామాల్లో ప్రజాభిప్రాయసేకరణకు 2,3 రోజుల ముందునుండే డబ్బు, మద్యం పంపకం చేశారు. అంతేగాక, ప్రతిపాదిత ధర్మల్ కేంద్ర స్థాపనను వ్యతిరేకిస్తూ వివిధ గ్రామాలనుండి హాజరయ్యే ప్రజలను ఆటంకపరచటానికి దారులు కాచి, చెక్‌పోస్టులు పెట్టి భీతావహ వాతావరణాన్ని కల్పించటంద్వారా వ్యతిరేక అభిప్రాయాన్ని నిరోధించే ప్రయత్నం చేశారు. ప్రతిపాదిత వియస్‌ఎఫ్ ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్ర స్థాపనకు సంబంధించిన

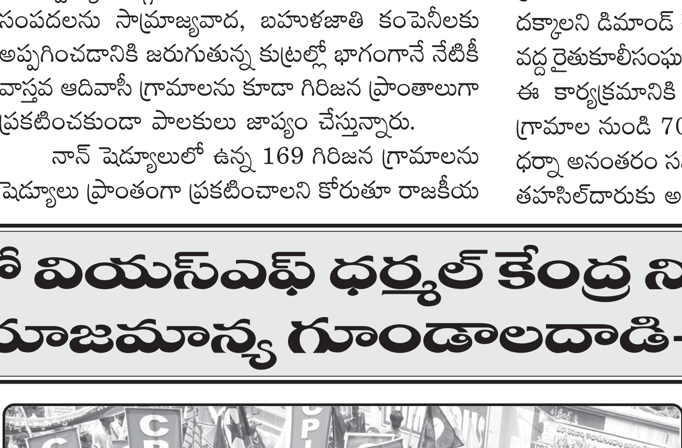

పోలీసులదాడి, అక్రమకేసులను నిరసిస్తూ నెల్లూరులో ప్రదర్శన

పర్యావరణ ప్రభావ అంచనా నివేదికను ప్రజల భాషలో, త గినంత ముందుగా ఇవ్వ వలసివుండగా ఆంగ్ల భాషలో ప్రచురించి, అప్పటికప్పుడు అందించటవే ప్రజాభిప్రాయ సేకరణను ఎంత తంతుగాముగించ దల్చుకున్నారనేదానికి ఒక ఉదాహరణ!

ఒక్కో ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రం పర్యావరణంపై కల్గించే ప్రభావాన్ని విడివిడిగా అంచనావేయ బూను కోవటమే(అది కూడా వాస్తవికంగా కాదు) దుర్మార్గ పూరితమైనది. కాగా, నెల్లూరు జిల్లాలోని, ఒక్క చిల్లకూరు మండలంలోనే 15 ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాల స్థాపనకు సిద్ధంగా వుంటే, ఇవన్నీ కలగలిసి పర్యావరణంపై కల్గించే దుష్ప్రభావాన్ని అంచనా వేసేందుకు ప్రభుత్వం సిద్ధం కావటంలేదు. అందులో భాగంగానే ప్రస్తుతం వియస్ ఎఫ్ ధర్మల్ కేంద్రంపై మాత్రమే ప్రజాభి ప్రాయ సేకరణ చేవ డ్తున్నట్లుగా ప్రకటించింది. అంకులపాటూరు పరిసర గ్రా మాల ప్రజలను కూడా నాన్ లోకల్‌గా ప్రకటించి నిరోధించటం కుట్రపూరితమైంది.

మోమిడి, వల్లివేడు, వంగలి, కడివేడు, అన్నంబాకం, కేశవరం, వివిపాలెం ప్రాంతాలలో రక్షిత అడవులున్నాయి. ఈ విషయాన్ని పర్యావరణ ప్రభావ అంచనా నివేదికలో పేర్కొనలేదు. చెరువులను అభివృద్ధి చేసి వ్యవసాయానికి సాగునీరు అందించటానికి సిద్ధపడని ప్రభుత్వం, ప్రజాధనంతో ఏరూరు చెరువును అభివృద్ధిచేసి వియస్‌ఎఫ్ విద్యుత్ ప్లాంటుకు నీరందించ బూనుకోవటం-ప్రభుత్వం ఎవరి ప్రయోజనాలు కాపాడదలుచుకున్నదనేది స్పష్టంచేస్తున్నది.

పై విషయాలను వెల్లడిచేస్తూ దేశ, ప్రజల ప్రయోజనాలతో సంబంధం లేకుండా, నెల్లూరుజిల్లాలో 30వేల మెగావాట్ల సామర్థ్యంతో నెలకొల్పదలచిన ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాలు జిల్లాను మరో అగ్నిగుండంగా, బూడిదకుప్పగా మార్చనున్నాయని, ప్రజాసంక్షేమం దృష్ట్యా ఈ ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాలకు అనుమతి ఇవ్వరాదనే అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తంచేసేందుకు వివిధ రాజకీయ పార్టీల, ప్రజాసంఘాల నాయకులు, గ్రామస్థులు ఆకులపాటూరు గ్రామంలో కంపెనీ యాజమాన్యం (ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో) ఏర్పరచిన వేదిక వద్దకు చేరుకున్నారు.

జాయింట్ కలెక్టర్ ప్రజాభిప్రాయసేకరణ ప్రారంభించగానే, డబ్బుపెట్టి యాజమాన్యం తెచ్చుకున్న కొందరు వ్యక్తులు పరిశ్రమస్థాపనకు అనుకూలంగా మాట్లాడగా వివిధ పార్టీలు, ప్రజాసంఘాల ప్రతినిధులు ముఖ్యంగా వివిధ గ్రామాలనుండి హాజరైన ప్రజలు ధర్మల్ కేంద్ర స్థాపనపట్ల తమ అసమ్మతిని స్పష్టంగా వ్యక్తంచేశారు. దీన్ని సహించలేని కంపెనీ యాజమాన్యం తాను పథకం ప్రకారం ముందుగానే పోగేసుకొచ్చిన గూండాలను పురిగొల్పి గలభాను, తోపులాటను సృష్టించింది. ఈ పెనుగులాటలో బందోబస్తులోనున్న సిఐ నుదిటికి మైక్ తగిలి చిన్నపాటి గాయమైంది.

(తరువాయి 7వ పేజీలో)

Printed, Published and Owned by P. Jaswantha Rao 32-13-26/1, B.M.Rao Road, Moghalrajapuram, Vijayawada-520 010
and Printed at Chaitanya Printers, Gora Veedhi, Suryaraopet Vijayawada-2
Editor: P. Jaswantha Rao, 32-13-26/1, B.M.Rao Road, Moghalrajapuram, Vijayawada-520 010